

ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
กรณีศึกษา โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย
บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

นางสาวสุกัญญา ทองศรี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ.2556

**Factors Affecting Work Safety of Employees: A Case Study of
Charoen Pokphand Foods Public Company Limited,
Mahachai Aqua Feed Plant**

Miss Sukanya Thongsri

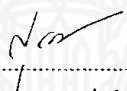
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

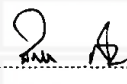
2013

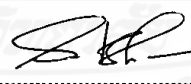
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน กรณีศึกษาโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาห้วย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหารจำกัด (มหาชน)
ชื่อและนามสกุล	นางสาวสุกัญญา ทองศรี
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นัตพงษ์ สุธี)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธี เข้มทอง)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ทัศนศึกษา โรงงานผลิตอาหาร
สัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ผู้ศึกษา นางสาวสุกัญญา ทองศรี **รหัสนักศึกษา** 2553000791

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน (2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) ศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน (4) ศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน (5) เสนอแนะแนวทางการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานของโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

รูปแบบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ พนักงานระดับต่างๆ ในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำนวน 406 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง 201 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส. เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ อายุงานมากกว่า 10 ปี ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และไม่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (2) ระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พนักงานมีอายุงานที่แตกต่างกัน ทำให้มีระดับความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการทำงานที่แตกต่างกัน ยกเว้นเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม ประวัติการเกิดอุบัติเหตุไม่มีความแตกต่างกัน (3) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน คือ การปฏิบัติตนของพนักงานซึ่งมีผลในระดับปานกลาง โดยพนักงานไม่ดื่มสุราก่อนเข้างาน ขณะทำงาน หรือช่วงพักกลางวันซึ่งมีผลในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ไม่สูบบุหรี่ในพื้นที่บริษัทมีผลในระดับมาก และไม่หยอกล้อกันระหว่างปฏิบัติงานมีผลในระดับน้อยที่สุด (4) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน คือ กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานซึ่งมีผลในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ในระดับมาก และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีผลในระดับปานกลาง (5) แนวทางการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ได้แก่ การเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้มากขึ้น และพูดคุยเรื่องความปลอดภัยในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักให้กับพนักงาน

คำสำคัญ ความปลอดภัยในการทำงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย
บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

Independent Study title: Factors Affecting Work Safety of Employees: A Case Study of Charoen Pokphand Foods Public Company Limited, Mahachai Aqua Feed Plant

Author: Miss Sukanya Thongsri; **ID:** 2553000791;

Degree : Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Suwena Tangpothisuwan, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The purposes of this study were to: (1) study the individual factors of employees (2) compare work safety of employees that classify by the individual factors (3) study work behaviour factors affecting work safety of employees (4) study work environment factors affecting work safety of employees (5) recommendation for promotion work safety of employees from Charoen Pokphand Foods Public Company Limited, Mahachai Aqua Feed Plant.

This study was a survey research. The samples consisted of employees from Charoen Pokphand Foods Public Company Limited, Mahachai Aqua Feed Plant which 201 samples were obtained with the application of Taro Yamane's calculation. The instrument used was questionnaire. Statistical tools employed were frequency percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Pearson's correlation coefficients.

Study results revealed that: (1) the individual factors consisted sex, age, education degree, vacancy, department, work safety training history and accident history not affecting work safety of employees but work of age affecting work safety of employees with statistical significance level at .05 (2) the opinion level to work safety of employees classified to the individual factors consisted work of age different the opinion level to work safety of employees but sex, age, education degree, vacancy, department, work safety training history and accident history not different (3) work behaviour factors affecting work safety of employees when employees have the better work behavior affecting the better work safety with statistical significance level at .01 (4) work environment factors affecting work safety of employees when the better work environment affecting the better work safety with statistical significance level at .01 (5) recommendation for promotion work safety of employees were increasing the channel and on the job training about work safety for employees.

Keywords: Work behavior, Work environment, Work safety

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ นัทรชัย ลอยฤทธิวุฒิกโร ที่ได้สละเวลาเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระนี้ในทุกขั้นตอน และได้ช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนการศึกษา ค้นคว้าอิสระเล่มนี้ เสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย และรู้คุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และพนักงานของโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุกัญญา ทองศรี

มิถุนายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงานและความปลอดภัยในการทำงาน	7
ทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	8
ข้อมูลด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ	14
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ	20
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพส่วนบุคคลของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	36
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	41
ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	46
ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	51
ตอนที่ 6 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของ พนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	53
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
สรุปการวิจัย	56
อภิปรายผล	58
ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	64
ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
ประวัติผู้ศึกษา	74

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน พ.ศ. 2545 - 2554 จำแนกตามความรุนแรงและเงินทดแทน	2
ตารางที่ 1.2 สถิติการประสบอันตรายของพนักงาน พ.ศ. 2551-2556	2
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา	29
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน	34
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน (การปฏิบัติตนของพนักงาน)	37
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน (สภาพแวดล้อมในการทำงาน)	38
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน (เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน)	39
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน (กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน)	40
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น จำแนกตามปัจจัยด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน)	41
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น จำแนกตามปัจจัยด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน)	42
ตารางที่ 4.8 แสดงภาพรวมของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	45
ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามอายุ	47
ตารางที่ 4.11	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามระดับการศึกษา	47
ตารางที่ 4.12	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามตำแหน่งงาน	48
ตารางที่ 4.13	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามอายุงาน	48
ตารางที่ 4.14	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ งาน	49
ตารางที่ 4.15	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน	50
ตารางที่ 4.16	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามประวัติการเกิดอุบัติเหตุ	51
ตารางที่ 4.17	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมกับความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความ ปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	52
ตารางที่ 4.19 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	52

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ภาพที่ 2.1 แสดงภาพลักษณะการเกิดอุบัติเหตุตามหลักทฤษฎีโดมิโน.....	9
ภาพที่ 2.2 คำนิยม.....	15
ภาพที่ 2.3 โครงสร้างการบริหาร.....	15

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนมุ่งเข้ามาทำงานหารายได้ในภาคอุตสาหกรรม และการแข่งขันค่อนข้างสูงในธุรกิจต่างๆ ทำให้ผู้บริหารในแต่ละองค์กรไม่เพียงแต่มุ่งการผลิต การบริการ การเพิ่มประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังมุ่งมั่นและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบอันตราย และการเจ็บป่วยจากการทำงาน ที่อาจจะเกิดการสูญเสียทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพนักงาน ทรัพย์สิน และภาพลักษณ์ขององค์กร ซึ่งสาเหตุในการประสบอันตรายจากการทำงานส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำ หรือพฤติกรรมในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่มองข้ามไม่ได้เลย แม้ว่าบริษัทจะมีระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยการสร้างจิตสำนึกผ่านช่องทางต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรม การสนทนาความปลอดภัย การอบรมสอนงาน มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย มีการสื่อสารกฎระเบียบ มาตรการต่างๆ ให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบอย่างทั่วถึงกัน โดยผ่านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับวิชาชีพแล้วก็ตาม ดังนั้น ความปลอดภัยในการทำงานจึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นการสนองระเบียบวาระแห่งชาติในด้านความปลอดภัยในการทำงาน ตามกรอบแนวคิดและนโยบาย “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” โดยสถานการณ์การดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศไทย ปี 2555 พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2550 จำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน และจำนวนเงินทดแทนที่สูญเสียไปได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่าเริ่มมีจำนวนลดลงระหว่าง ปี พ.ศ. 2550-2554 แต่อย่างไรก็ตาม จำนวนลูกจ้างที่เสียชีวิตและอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 ราย ทั้งรวมทุกกรณีและกรณีรุนแรง (ไม่รวมกรณีหยุดงานไม่เกิน 3 วัน) ลดลง โดยเหตุผลหนึ่งที่สามารถอธิบายสิ่งดังกล่าวได้ คือ การจ่ายเงินทดแทนในแต่ละกรณีของการประสบอันตรายจากการทำงานต่อรายโดยเฉลี่ยอาจจะเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2553 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2545 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 สถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน พ.ศ. 2545 - 2554 จำแนกตามความรุนแรง และเงินทดแทน

ปี	จำนวนลูกจ้าง (คน)	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)							อัตราการประสบอันตรายจากการทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 คน		เงินทดแทน (ล้านบาท)
		ตาย (1)	ทุพพลภาพ (2)	สูญเสียอวัยวะ (3)	หยุดงานเกิน 3 วัน (4)	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน (5)	รวมทุกกรณี (1-5)	กรณีรุนแรง (ไม่รวมกรณีหยุดงานไม่เกิน 3 วัน) (1-4)	รวมทุกกรณี (1-5)	ไม่รวมกรณีหยุดงานไม่เกิน 3 วัน (1-4)	
2545	6,541,105	650	14	3,424	49,012	137,879	190,979	53,100	29.20	8.12	1,220.14
2546	7,033,907	787	17	3,821	52,364	153,684	210,673	56,989	29.95	8.10	1,480.36
2547	7,386,825	861	23	3,775	52,893	157,982	215,534	57,552	29.18	7.79	1,490.19
2548	7,720,747	1,444	19	3,425	53,641	155,706	214,235	58,529	27.75	7.58	1,638.37
2549	7,992,025	808	21	3,413	51,901	148,114	204,257	56,143	25.56	7.02	1,684.23
2550	8,178,180	741	16	3,259	50,525	144,111	198,652	54,541	24.29	6.67	1,734.90
2551	8,135,606	613	15	3,096	45,719	127,059	176,502	49,443	21.70	6.08	1,688.35
2552	7,939,923	597	8	2,383	39,850	106,598	149,436	42,838	18.82	5.39	1,569.19
2553	8,177,618	619	11	2,149	39,919	103,813	146,511	42,698	17.92	5.22	1,592.63
2554	8,222,960	590	4	1,630	35,709	91,699	129,632	37,933	15.76	4.61	1,616.52

ที่มา : สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลสถิติการประสบอันตรายของพนักงานในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่ พ.ศ. 2551-2556 ดังตารางที่ 1.2 ตารางที่ 1.2 สถิติการประสบอันตรายของพนักงาน พ.ศ. 2551-2556

ปี	จำนวนลูกจ้าง (คน)	จำนวนการประสบอันตราย					รวมทุกกรณี
		ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
2551	510	0	0	0	2	2	4
2552	500	0	0	0	1	1	2
2553	520	0	0	0	3	2	5
2554	525	0	0	0	2	1	3
2555	535	0	0	0	2	2	4
2556	500	0	0	0	1	3	4

ที่มา : ฝ่ายความปลอดภัยฯ โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานของพนักงานภายในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงาน และเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นหนึ่งในการลดสถิติการประสบอันตรายจากการทำงานให้ลดน้อยลง จนเกิดผลอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นศูนย์ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

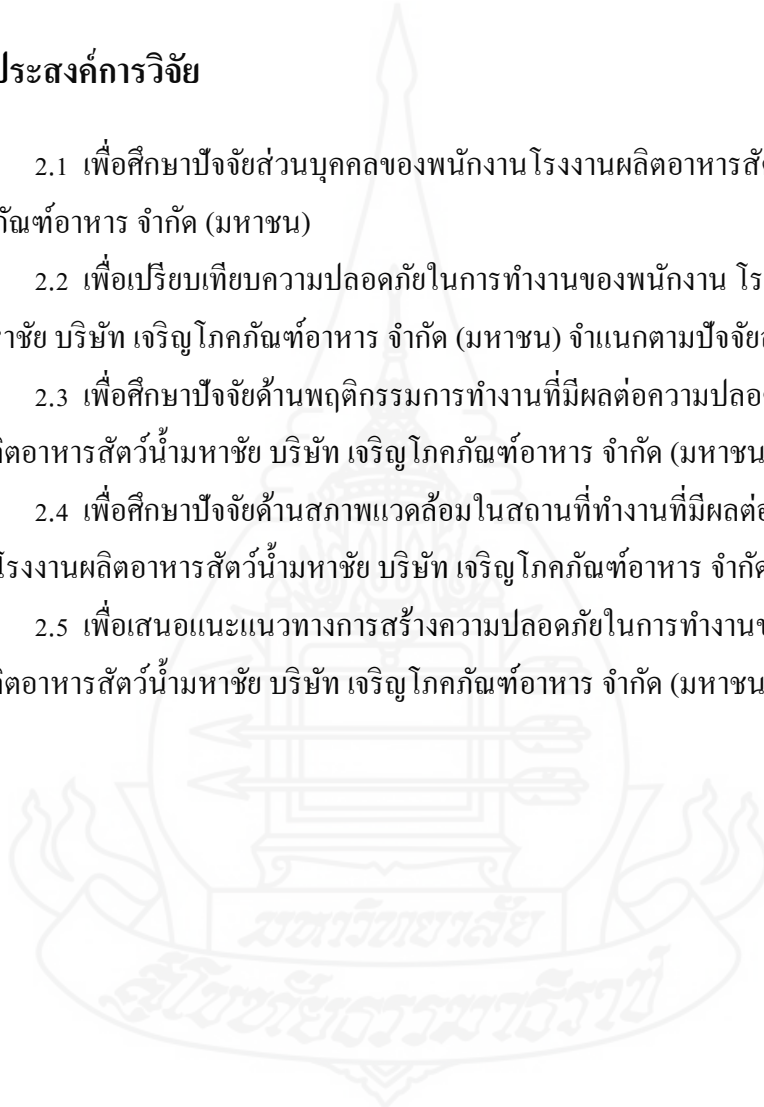
2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

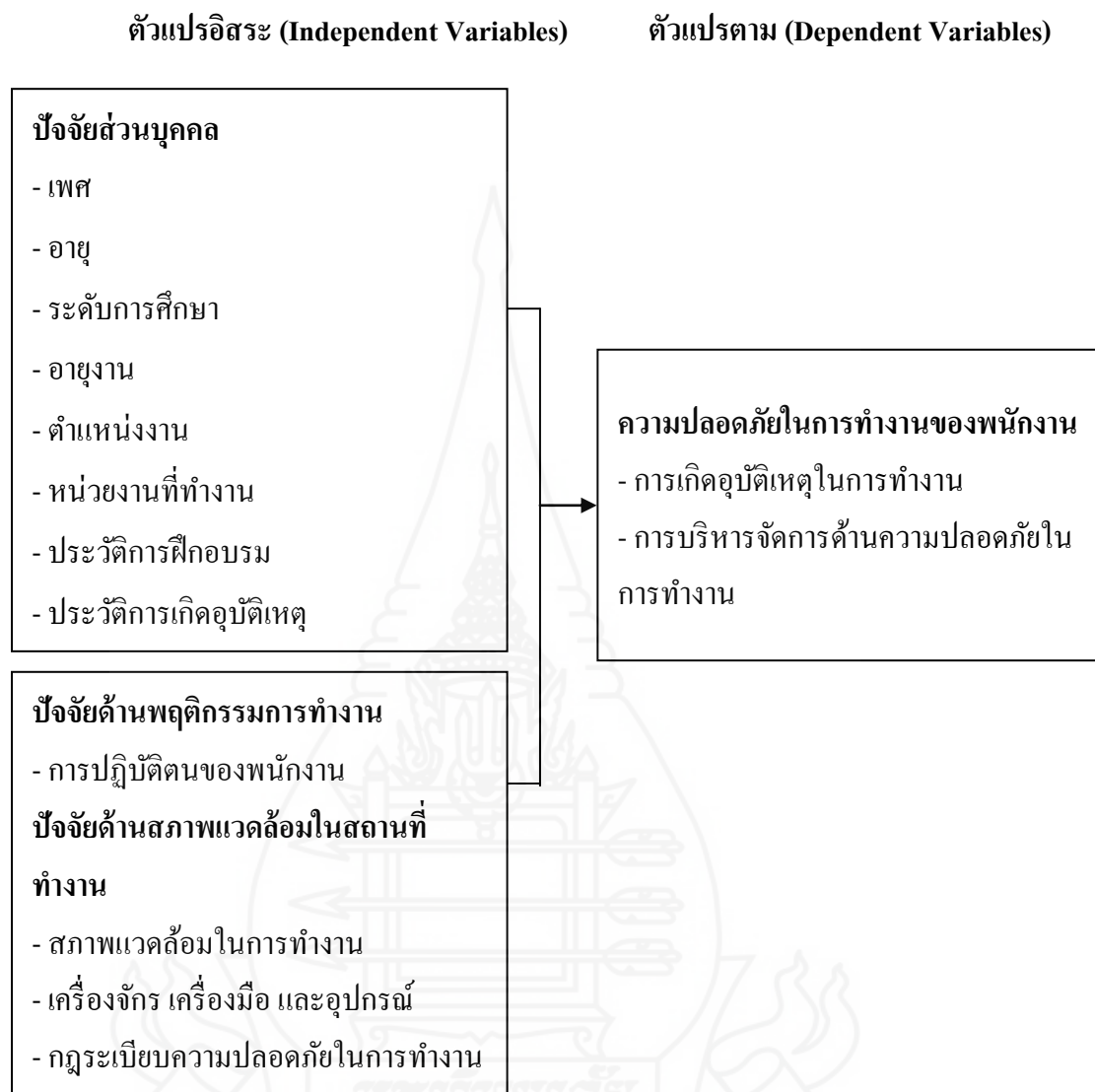
2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

2.4 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

2.5 เพื่อเสนอแนะแนวทางการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน ตามแนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ พนักงานในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำนวน 406 คน และทำการเก็บข้อมูล โดยการสุ่มจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 ตัวอย่าง

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม และประวัติการเกิดอุบัติเหตุ
- 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน ประกอบด้วย การปฏิบัติตนของพนักงาน
- 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมในการทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน และกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน

4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- 1) ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ประกอบด้วย การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน และการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม-เมษายน พ.ศ. 2557

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลของแต่ละคน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ

5.2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน หมายถึง สิ่งทีกระตุ้นต่อการกระทำ การปฏิบัติตนหรือการแสดงออกของพนักงานในการทำงาน

5.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน และกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน

5.4 ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำหรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัยอันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน เช่น การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานและการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 สามารถลดและควบคุมการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานถึงขั้นหยุดงานให้เป็นศูนย์
- 6.2 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางการสร้างความปลอดภัยในการทำงาน
- 6.3 เกิดการปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานมาสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงานและความปลอดภัยในการทำงาน
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
3. ข้อมูลด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงานและความปลอดภัยในการทำงาน

1.1 ความหมายของอุบัติเหตุจากการทำงาน

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์ และชัยยะ พงษ์พานิช (2533) กล่าวว่า “อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีใครคาดคิด ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้นไม่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และไม่สามารถควบคุมได้”

วิวรรณกร สวัสดิ์ (2547) กล่าวว่า “อุบัติเหตุเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีใครคาดคิด ไม่มีการวางแผนล่วงหน้าและควบคุมไม่ได้ เช่น การตกจากที่สูง การหกล้ม ฯลฯ ซึ่งจะทำให้เกิดความสูญเสียต่อผู้ประสบอุบัติเหตุบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย อุบัติเหตุจากการทำงานเป็นเหตุการณ์ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำงาน เช่น การบาดเจ็บจากการกระแทกหรือบดของเครื่องจักร การถูกสิ่งของหล่นทับ ฯลฯ”

1.2 ความหมายของความปลอดภัยในการทำงาน

ศิริรัตน์ วรรณสิทธิ์ (2541:128) กล่าวว่า ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งของผู้ประกอบการธุรกิจ เมื่อใดที่พนักงานประสบอุบัติเหตุ ทำให้สิ้นเปลืองทรัพยากรมนุษย์ ความทุกข์ทรมาน ต้นทุนทางการเงิน (สูญเสียเงินเดือน ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล) เวลาที่สูญเสียไป ก็จะส่งผลกระทบต่อกิจการในด้านต้นทุนดำเนินงานสูง ผลผลิตลดลง

วิฑูรย์ สิมะ โชคดี และวีระพงษ์ เถลิงจิระรัตน์ (2544:2) กล่าวว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การปราศจากภัยหรืออันตราย การไม่มีอุบัติเหตุ กล่าวคือ คนไม่บาดเจ็บหรือตาย ทรัพย์สินไม่เสียหาย ผลผลิตสม่ำเสมอและมีเวลาปรับปรุงงาน และความปลอดภัยยังให้รวมถึงการปราศจากโอกาสที่จะเกิดอันตรายขึ้น

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน อ้างอิงจากคู่มือการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน (2551:2) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน” ที่ใช้ในประเทศไทยมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Occupational Safety and Health หมายถึง ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของผู้ประกอบวิชาชีพทั้งหลาย ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ใช้แรงงานนั้นอาจทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ขนส่งเหมืองแร่ ป่าไม้ ประมง พาณิชยกรรมหรืออาชีพอื่นก็ได้

พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (2554:6) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายความว่า การกระทำหรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัยอันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

จากความหมายของความปลอดภัยในการทำงานที่มีผู้ให้ความหมายและกล่าวไว้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน” หมายความว่า การปราศจากภัยอันตรายต่างๆ สภาพการปราศจากภัยหรือการพ่นภัย และรวมถึงปราศจากอันตราย (Danger) การบาดเจ็บ (Injury) การเสี่ยงภัย (risk) และการสูญเสีย (Loss) ที่มีผลต่อบุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดลอม

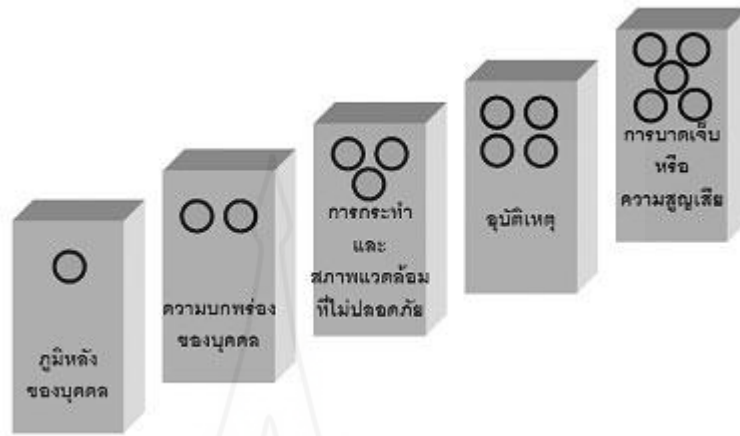
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

2.1 ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) ของการเกิดอุบัติเหตุ สามารถเชื่อมโยงได้กับปรัชญาความปลอดภัยของ H.W. Heinrich เกี่ยวกับสาเหตุของอุบัติเหตุได้ ทฤษฎีโดมิโนกล่าวว่า การบาดเจ็บและความเสียหายต่างๆ เป็นผลที่สืบเนื่องโดยตรงมาจากอุบัติเหตุ และอุบัติเหตุเป็นผลมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย หรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งเปรียบเทียบได้เหมือนตัวโดมิโนที่เรียงกันอยู่ 5 ตัวใกล้กัน เมื่อตัวที่หนึ่งล้มย่อมมีผลทำให้ตัวโดมิโนไปล้มตามกันไปด้วย ตัวโดมิโนทั้งห้าตัว ได้แก่

1. สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคล (Social Environment or Background)
2. ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล (Defects of Person)
3. การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts/Unsafe Conditions)

4. อุบัติเหตุ (Accident)

5. การบาดเจ็บหรือความเสียหาย (Injury/Damage)

ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะการเกิดอุบัติเหตุตามหลักทฤษฎีโดมิโน

คำอธิบาย

1. สิ่งที่เกี่ยวข้องจากบรรพชนและสภาพแวดล้อม หมายถึง ความใจร้อน คือร้อน ความโลภและลักษณะทางสันดานที่ไม่ต้องการอาจจะถูกถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษของแต่ละคนได้ ในขณะเดียวกัน สภาพแวดล้อมก็อาจจะทำให้เกิดการพัฒนาสิ่งต่างๆ ดังกล่าวขึ้นมาซึ่งอาจป็นมาในรูปแบบของการรับรู้ การศึกษา ดังนั้น พันธุกรรมและสภาพแวดล้อมจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความผิดปกติหรือความบกพร่องส่วนบุคคล

2. ความผิดปกติหรือความบกพร่องส่วนบุคคล หมายถึง การที่มีคุณลักษณะทางสันดานและความประพฤติที่ไม่ดี อาจกลายเป็นบุคคลที่ชอบทะเลาะ ไม่สนใจต่อหลักปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยซึ่งจะทำให้เกิดการกระทำที่ไม่ปลอดภัย หรือมีส่วนร่วมในการสร้างสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยขึ้นมา

3. การกระทำ และ/หรือ สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ตัวอย่างเช่น การยืนอยู่ใต้ของหนักที่แขวนอยู่ การสตาร์ทเครื่องจักร โดยขาดการตรวจสอบที่ดี การชอบวิ่งในสถานที่ทำงาน การถอดเครื่องกำบังป้องกันภัยออกจากเครื่องจักร ฯลฯ ล้วนเป็นการกระทำที่ไม่ปลอดภัยอาจนำมาซึ่งอุบัติเหตุได้ รวมทั้ง สภาพแวดล้อมทางกายภาพของเครื่องจักรและสภาพเป็นอันตรายอื่นๆ เช่น เกียร์ที่ไม่มีฝากรอบ แสงสว่างที่ไม่เพียงพอ นับว่าเป็นสาเหตุโดยตรงของอุบัติเหตุ

4. อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ เช่น การหกล้ม การกระแทก โดยวัตถุหลุดลอยมาจากที่อื่น เป็นอุบัติเหตุที่นำมาซึ่งการบาดเจ็บ

5. การบาดเจ็บ เช่น ขาหัก หัวแตก ฯลฯ เป็นการบาดเจ็บที่มีผลโดยตรงมาจากอุบัติเหตุ จากทฤษฎีโดมิโน เราจะเห็นว่า การเกิดอุบัติเหตุที่เป็นผลให้เกิดการบาดเจ็บจะเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและ/หรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยซึ่งเป็นตัวโดมิโนในตัวกลางของทั้งหมดเสมอ

นั่นคือสภาพแวดล้อมของสังคมหรือภูมิหลังของคนใดคนหนึ่ง (สภาพครอบครัว ฐานะความเป็นอยู่ การศึกษาอบรม) ก่อให้เกิดความบกพร่องของคนนั้น (ทัศนคติความปลอดภัยไม่ถูกต้อง ขอบเสียด มั่งง่าย) ก่อให้เกิดการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดการบาดเจ็บและความเสียหาย ทฤษฎีโดมิโนนี้ มีผู้เรียกชื่อใหม่ว่า “ลูกโซ่ของอุบัติเหตุ (Accident Chain)

การป้องกันอุบัติเหตุตามทฤษฎีโดมิโนหรือลูกโซ่ของอุบัติเหตุ เมื่อโดมิโนตัวที่ 1 ล้ม ตัวถัดไปก็ล้มตาม ดังนั้นหากไม่ให้โดมิโนตัวที่ 4 ล้ม (ไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ) ก็ต้องเอาโดมิโนตัวที่ 3 ออก (กำจัดการกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย) การบาดเจ็บหรือความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้น

การป้องกันอุบัติเหตุตามทฤษฎีโดมิโนหรือโซ่อุบัติเหตุ ก็คือ การตัดลูกโซ่อุบัติเหตุ โดยกำจัดการกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยด้วยวิธีต่างๆ อุบัติเหตุก็จะไม่เกิดขึ้นการที่จะแก้ไขป้องกันที่โดมิโนตัวที่ 1 (สภาพแวดล้อมของสังคมหรือภูมิหลังของบุคคล) หรือตัวที่ 2 (ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล) เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากกว่า เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและปลูกฝังเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลแล้ว

ทฤษฎีปัจจัยเดียว (Single Factor Theory) ทฤษฎีปัจจัยเดียวนั้น สันนิษฐานว่า มีเพียงสาเหตุเดียวเท่านั้นที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุเมื่อค้นพบว่าอะไรเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุก็ดำเนินการแก้ไขสาเหตุนั้น ซึ่งจะมีข้อจำกัดในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

ทฤษฎีหลายสาเหตุหลายปัจจัย (Multiple Factor Theories) ทฤษฎีหลายหลายปัจจัยเป็นทฤษฎีที่กล่าวว่า” สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ เกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยร่วมกัน”โดยสาเหตุขณะนั้น (Immediate causes) อาจเป็นการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน หรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งทฤษฎีหลายสาเหตุหลายปัจจัยนั้น จะมีหลายปัจจัยที่เป็นส่วนสนับสนุนให้เกิดอุบัติเหตุ โดย V.L. Gross ได้สร้างรูปแบบของทฤษฎีหลาย สาเหตุหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ โดย ปัจจัย 4M คือ

1. Man คือ คนซึ่งมีปัจจัยร่วมได้แก่ เพศ อายุ ความสูง ทักษะการทำงาน ประวัติ การฝึกอบรม แรงจูงใจ เป็นต้น

2. Media คือ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สภาพอากาศ อุณหภูมิ แสงสว่าง เสียง เป็นต้น

3. Management คือ รูปแบบในการบริหารจัดการ การจัดการ ทรัพยากร นโยบาย ระเบียบ ปฏิบัติ เป็นต้น

4. Machine คือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ได้แก่ ขนาดของเครื่อง รูปร่างของเครื่องจักร น้ำหนัก แหล่งพลังงาน เป็นต้น

ซึ่งทฤษฎีหลายสาเหตุหลายปัจจัย จะมีประโยชน์ในการป้องกันอุบัติเหตุ โดยจะทำให้เราระบุถึงปัจจัย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของอุบัติเหตุ หรือ ผลของการเกิดอุบัติเหตุได้

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทุกครั้ง มิใช่เกิดจากโชคชะตาหรือเคราะห์กรรมที่เหนือการควบคุม แต่เกิดจากสาเหตุที่แก้ไขและป้องกันได้ สาเหตุของอุบัติเหตุที่สำคัญ ได้แก่ การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts) และสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition)

การป้องกันอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพ ทำได้โดยการกำจัดการกระทำ หรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยให้เหลือน้อยที่สุดหรือหมดไป สภาพการทำงานที่ปลอดภัยก็จะเกิดขึ้นในที่สุด

2.2 ทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อน (Multiple Causation Theory) ถึงแม้ทฤษฎีโดมิโนของ (Heinrich) จะใช้ป้องกันแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุได้ แต่ความถี่และความรุนแรงยังไม่เป็นศูนย์ การมองอุบัติเหตุยังไม่ครอบคลุมถึงลงไปถึงสาเหตุที่แท้จริงต่างๆ จึงทำได้เพียงการแก้ไขสภาพการกระทำของคน ดังนั้นจึงมีการเสนอทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อนของ แดน ปีเตอร์สัน (Dan Peterson) 1971 จากหนังสือเรียนเทคนิคของการจัดการความปลอดภัย (Technique of safety Management) ซึ่งกล่าวไว้ว่า อุบัติเหตุย่อมเกิดขึ้นได้จากเหตุต่างๆ หลายอย่างซึ่งอยู่เบื้องหลัง และสาเหตุต่างๆ เหล่านี้รวมกันมากเข้าย่อมทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ นอกจากนั้นยังได้เสนอว่าไม่ควรแก้ไขสภาพและการกระทำที่ไม่ปลอดภัยเท่านั้น จะต้องคิดแก้ไขเบื้องหลังของสิ่งเหล่านั้น นอกจากนั้นยังแสดงให้เห็นว่าสภาพและการกระทำเป็นเพียงอาการที่ปรากฏให้เห็น ได้จากความบกพร่องของระบบการทำงาน แต่ความบกพร่องหรือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ คือ การบริหารและการจัดการ ตัวอย่างเช่น อุบัติเหตุเกิดจากการตกบันไดของอาคารเรียนที่โรงเรียน หากเป็นการสอบสวนอุบัติเหตุตามแนวของทฤษฎีโดมิโนก็คือ

การกระทำที่ไม่ปลอดภัย คือ การใช้บันไดที่มีขั้นบันไดชำรุด

สภาพไม่ปลอดภัย คือ บันไดที่มีขั้นชำรุด

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข คือ กำจัดบันไดขั้นชำรุด ไม่นำมาใช้อีก

แต่ถ้าเป็นทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อน อาจมีการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุโดยใช้คำถามว่า

1. ทำไมไม่มีการตรวจบันไดที่ชำรุดในขณะที่มีการตรวจปกติ
2. ทำไมยังปล่อยให้มีการใช้บันไดนี้
3. คนที่ตกบันไดหรือผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุที่นั่นรู้หรือไม่ว่าเขาไม่ควรใช้บันไดนี้
4. มีการจัดการอบรมเรื่องความปลอดภัยหรือไม่
5. ผู้เกี่ยวข้องยังคงไม่ใช้บันไดนั้นอีกหรือไม่
6. ผู้ควบคุมดูแลการทำงาน ได้มีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมก่อนลงมือทำงาน

หรือไม่

เมื่อได้มีการพิจารณาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้ทราบถึงความบกพร่องต่างๆ ที่ทำให้เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุที่นั่น แล้วควรสรุปว่าควรแก้ไขดังนี้

1. ควรปรับปรุงการตรวจความปลอดภัย
2. ควรปรับปรุงการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน
3. ควรกำหนดงานความรับผิดชอบให้ชัดเจน
4. ควรมีการวางแผน การอบรม การควบคุมการทำงาน

โดยสรุปทฤษฎีมูลเหตุเชิงซ้อนนั้น เน้นการป้องกันอุบัติเหตุโดยการบริหารจัดการ โดยจัดให้มีองค์กรความปลอดภัย

2.3 ทฤษฎีสาเหตุวิคูณ (multiple causation theory) ของปีเตอร์สัน (Petersen) เป็นทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยเชื่อว่าการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย (Petersen as cited in Skiba, 1998) สามารถจัดเป็นกลุ่มที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ ได้ดังนี้

2.3.1 ปัจจัยด้านพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (Petersen as cited in Skiba, 1998) รวมถึงปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนงาน ได้แก่ทัศนคติในการทำงานไม่ดี การขาดความรู้ การขาดทักษะในการทำงาน สภาพร่างกายและสภาพจิตใจไม่เหมาะสม เช่น การทำงานขณะเจ็บป่วย ร่างกายอ่อนเพลีย เครียดและวิตกกังวล เป็นต้น (Petersen as cited in Skiba, 1998) การศึกษาของเทลิน (Thelin, 2002) พบว่า สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในคนงานอายุน้อยเกิดจากการขาดทักษะในการทำงาน เนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำงานและได้รับการฝึกอบรมน้อย

2.3.2 ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน หมายถึง ลักษณะสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ อุณหภูมิ เสียงดัง แสงสว่าง (Peterson as cited in Raouf, 2001) ซึ่งรวมถึงอุปกรณ์ป้องกันอันตรายไม่เหมาะสม เครื่องมือเครื่องจักรไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันอันตราย

และไม่มีกฎระเบียบในการทำงานที่ปลอดภัย (Peterson as cited in Skiba, 1998) การศึกษารูปแบบของการเกิดอุบัติเหตุและการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า ร้อยละ 34 ของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานที่เกิดจากเครื่องจักร มีสาเหตุจากเครื่องจักรไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันอันตราย (Hale,Ale,Goossens, Heijer, Bellamy, Mud et al., 2006)

2.4 ทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา การบริหารงานความปลอดภัยของกองทัพบกสหรัฐอเมริกาได้พัฒนามากขึ้น เนื่องจากได้มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการป้องกันประเทศ กองทัพบกสหรัฐอเมริกาก็ได้ศึกษาเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัยควบคู่ไปกับเทคโนโลยีในการผลิตและการใช้ด้วยรูปแบบที่นำเสนอนี้เป็นรูปแบบที่แสดงถึงการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งพอจะสรุปเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ 3 ประการ คือ

2.4.1 ความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน (Human Error) เกิดจากการที่ผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Act) สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) ต่างๆ ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นก็เกิดจากวิธีการทำงานที่ไม่ปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานเช่นกัน ความผิดพลาดต่างๆ นั้น อาจเกิดขึ้นจากความผิดพลาดทางร่างกาย ขาดการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ หรือขาดการกระตุ้นหรือแรงจูงใจในการทำงาน

2.4.2 ความผิดพลาดในระบบ (System Error) อาจเกิดจากการออกแบบไม่เหมาะสม ซึ่งเนื่องมาจากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของหน่วยงาน เช่น การประหยัด การเลือกใช้เทคโนโลยีการบำรุงรักษา หรือเกิดจากความล้มเหลวในการออกแบบที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นต้น

2.4.3 ความผิดพลาดในการบริหารจัดการ (Management Error) สาเหตุหลักอาจเกิดจากความล้มเหลว (Failure) จากการบริหารจัดการ ข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยีและระบบการทำงานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งความล้มเหลวนี้ อาจเกิดจากการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง การฝึกอบรมอาจไม่เพียงพอ ขาดการกระตุ้น จูงใจในการปฏิบัติงาน

3. ข้อมูลด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ

3.1 ข้อมูลทั่วไป

โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่ เลขที่ 82/2 หมู่ที่ 4 ถนนพระราม 2 กม.41.5 ตำบลบางโหนด อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000

เริ่มผลิตในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2532 และขยายกำลังการผลิตในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547 มีเนื้อที่ทั้งหมด 61 ไร่ สำหรับการประมงธุรกิจ การผลิตอาหารสัตว์น้ำ (อาหารกุ้ง และอาหารปลา) บริษัทมีการผลิตอาหารสัตว์ทั้งในรูปแบบหัวอาหารและอาหารสำเร็จรูปชนิดเม็ด จำหน่ายอาหารสัตว์ให้แก่เกษตรกรผู้ เลี้ยงสัตว์และฟาร์มเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่โดยตรงและผ่านตัวแทนจำหน่ายอาหารสัตว์ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ สูตรอาหารสัตว์ของบริษัท เป็นไปตามโภชนาการที่ สัตว์แต่ละประเภทและแต่ละอายุราชการ โดยควบคุมการผลิตทุก ขั้นตอนด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อให้ ได้อาหารสัตว์ที่มีคุณภาพสม่ำเสมอและได้มาตรฐานตามที่กำหนด สินค้าอาหารสัตว์ของ บริษัทจึง มีคุณภาพสูง มีอัตราแลกเปลี่ยนที่ดีสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรมีต้นทุนการเลี้ยงที่ ต่ำลง บริษัทจัด จำหน่ายอาหารสัตว์ภายใต้ตราสินค้า ซีพี ไฮโปรไวท์ ไฮโกร สตาร์ฟีด โนวัว เซฟ ฟีด เอราวิธ ฮ็อกโทนัล ซี.เอฟ. แอน-ไว-โปร มารีน ไฮเกรด เทอร์โบ ไฮแลค บลังก้า สตาร์เกต เซฟไฟฟ์ และ เซฟไฟฟ์ซ

พันธกิจ

ซีพีเอฟ ดำเนินธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมและอาหารแบบครบวงจร เพื่อนำเสนอ ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ คุณค่า ราคาสงวน และความปลอดภัย สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ โดยซีพีเอฟมุ่งมั่นดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมุ่งมั่นการ เติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์

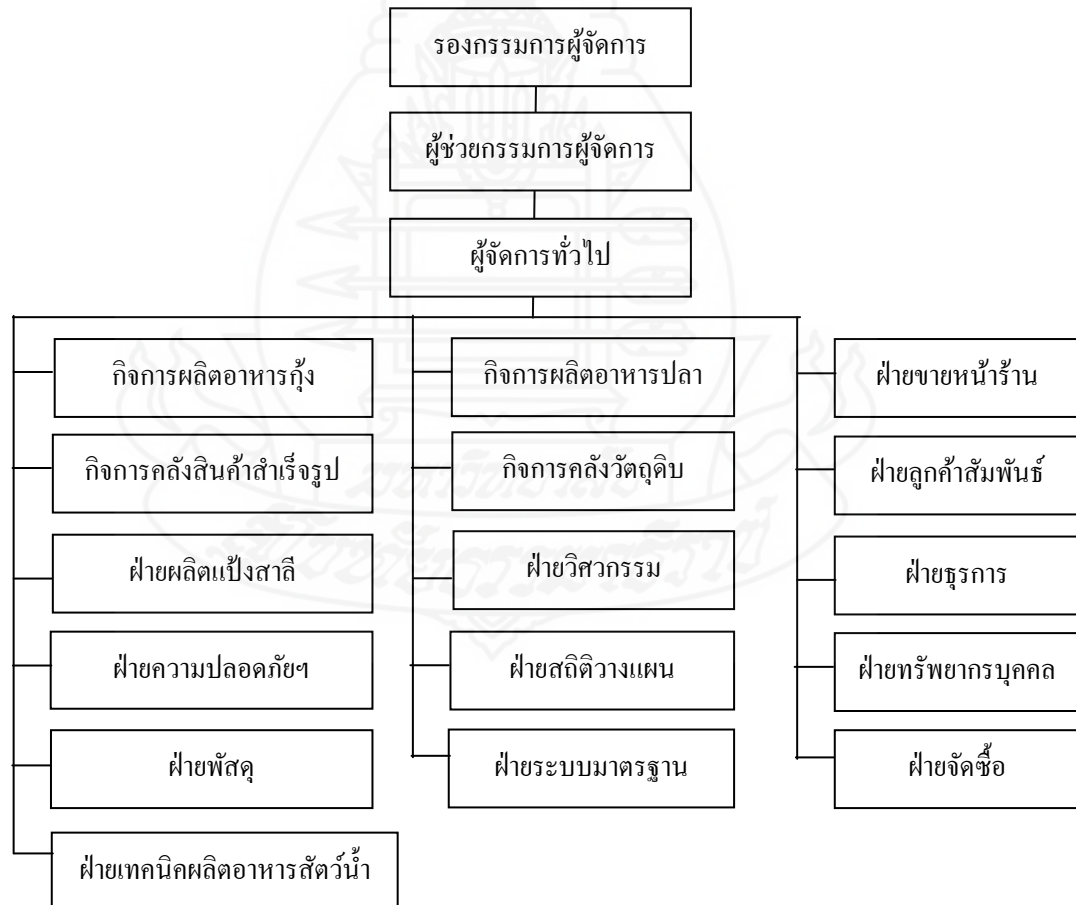
ด้วยวิสัยทัศน์ที่จะมุ่งสู่การเป็น “ครัวของโลก” บริษัทให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการวิจัยและพัฒนาในทุกๆ ขั้นตอนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์อาหารที่ สอดคล้องกับความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา พร้อมทั้งยึดมั่น ในนโยบายการดำเนินธุรกิจในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและช่วยเหลือดูแลสังคมอย่าง ต่อเนื่อง

ค่านิยม

ภาพที่ 2.2 ค่านิยม

3.2 โครงสร้างการบริหาร

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างการบริหาร

3.3 การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ทำงาน

ด้วยโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย เป็นบริษัทหนึ่งในบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ด้วยความมุ่งมั่นของคณะผู้บริหาร ของ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จึงมอบหมายให้ทุกบริษัทฯ นำระบบมาตรฐานการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (CPF SHE Management System) มาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมภายในหน่วยงาน และครอบคลุมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสังคมโดยรอบ

ระบบมาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE นี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกหน่วยงานของ CPF ที่ต้องการลดและควบคุมความเสี่ยงที่มีต่อพนักงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยความเสี่ยงนี้ ครอบคลุมทั้งด้านบุคคล ทรัพย์สิน การเจ็บป่วยจากการทำงาน และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อชุมชน โดยความสำเร็จของระบบมาตรฐานนี้จะขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นจากพนักงานทุกระดับและทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมุ่งมั่นจากผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน ระบบมาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE นี้ จะส่งเสริมให้องค์กรสามารถกำหนดและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของขั้นตอนการดำเนินงาน สามารถพัฒนาและบรรลุวัตถุประสงค์ด้าน SHE และแสดงถึงความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ มาตรฐานสากลและข้อกำหนดอื่นๆ รวมทั้งสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจด้วย

ระบบมาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE มีการนำมาตรฐาน และข้อกำหนดอื่นๆ มาใช้ประกอบการพิจารณาร่วมกับกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม
- 2) ระบบมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14001)
- 3) ระบบมาตรฐานการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (TIS/OHSAS 18001)
- 4) มาตรฐานและข้อกำหนดอื่นๆ เช่น Good Manufacturing Practice: GMP, Best Aquaculture Practices: BAP, Assured Chicken Production: ACP เป็นต้น

ภายใต้กรอบของ นโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ของ CPF (CPF SHE Policy) ได้กำหนดมาตรฐานการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม (CPF SHE Management Standards) เพื่อกำกับดูแลหน่วยงานภายใต้ CPF ให้ดำเนินการปฏิบัติตาม ซึ่งมาตรฐานการบริหารจัดการนี้แสดงถึง

1. การบริหารจัดการที่คำนึงถึงความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ
สิ่งแวดล้อม

2. ความคาดหวังของ CPF สำหรับการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสิ่งแวดล้อม

3. เกณฑ์ในการผลักดันให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านความ
ปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม และก้าวไปสู่การดำเนินงานตามแนวของอุตสาหกรรมชั้น
นำของโลก

4. มาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE จัดเตรียมขึ้นภายใต้กรอบของระบบการ
บริหารจัดการที่ผลักดันให้หน่วยงานที่ประยุกต์ใช้มาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE เกิดการ
ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน SHE อย่างต่อเนื่อง แบ่งออกเป็น 15 มาตรฐาน
ดังนี้

ความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่น

1. ความรับผิดชอบของผู้บริหาร
2. โครงสร้าง บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ

การวางแผน

3. การบริหารความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง
4. การปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ
5. วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงาน

การดำเนินงาน

6. การเลือกที่ตั้ง โครงการ การออกแบบ การก่อสร้าง และการทดสอบระบบ
7. ความตระหนักและความสามารถ
8. การสื่อสาร การปรึกษาหารือ และการมีส่วนร่วม
9. การควบคุมการดำเนินงาน และการดูแลรักษา
10. ผู้จำหน่ายและผู้รับเหมา
11. สุขศาสตร์อุตสาหกรรม
12. ความปลอดภัยยานยนต์
13. วิกฤตการณ์และสถานการณ์ฉุกเฉิน

การติดตามทบทวน

14. การรายงานและการค้นหาสาเหตุอุบัติการณ์ โรคและการเจ็บป่วยจากการ
ทำงานและสภาพการณ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

15. การติดตาม การตรวจประเมิน และการทบทวน

การประยุกต์มาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE เป็นการสร้างระบบบริหารงานซึ่งเป็นพื้นฐานของการกำกับดูแลประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน SHE เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับตอบสนองและจัดการกับปัจจัยหรือความเสี่ยงใหม่ๆ ที่ธุรกิจต้องเผชิญในอนาคต เช่น ข้อกำหนดด้าน SHE ของลูกค้า และมาตรฐานด้าน SHE ในระดับสากล เป็นต้น ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและนำไปสู่การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนต่อไป นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบริหารจัดการด้าน SHE อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง จะทำให้สามารถนำไป “รายงานประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน SHE” ให้กับผู้บริหาร เพื่อให้เกิดการทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงานด้าน SHE อย่างต่อเนื่อง และสามารถรายงานผลดังกล่าวให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจได้รับทราบอย่างถูกต้องและเหมาะสม

นโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (Safety Health and Environment Policy)

ด้วยบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ดำเนินการด้านการผลิตอาหารสัตว์น้ำ และการผลิต-ผลิตภัณฑ์ชีวภาพอย่างมีคุณภาพ โดยยึดมั่นดำเนินการ พัฒนา และดำรงไว้ซึ่งระบบมาตรฐานการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ซึ่งมีแนวทางการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมาย แผนงาน งบประมาณ ดำเนินการ ตรวจประเมิน และรายงานผล เพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันการบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย การเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม สำหรับพนักงาน ผู้รับเหมา คู่ค้า และชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2. ปฏิบัติตามและติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ข้อกำหนดต่างๆ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพันธะสัญญาต่างๆ ที่มีต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. บริหารจัดการด้วยสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากร การนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ การป้องกันมลพิษจากกระบวนการผลิต และการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ส่งเสริมการดำเนินงานด้านกิจกรรมสัมพันธ์ ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบริษัทฯ ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

5. พัฒนา ดำเนินการ และดำรงไว้ซึ่งระบบการบริหารงานตามมาตรฐานการบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุง และเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น บริษัทฯ ถือว่าเป็นความรับผิดชอบและหน้าที่ของพนักงานทุกคนในทุกระดับ และถือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ที่จะต้องปฏิบัติตามนโยบายข้างต้นอย่างจริงจัง

ซึ่งนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีการแจ้งนโยบายให้ลูกจ้างทุกคนทราบ รวมทั้งมีบอร์ดนโยบายให้เห็นได้ชัดเจน เพื่อสื่อสารนโยบาย ซึ่งการดำเนินงานตามแผนงานด้านความปลอดภัยฯ ภายใต้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับบริหาร โดยมีหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในการประสานงานการดำเนินงานในแต่ละหน่วยงาน

การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การฝึกอบรมปฐมพยาบาลและการช่วยชีวิต การฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น การฝึกความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้า การฝึกอบรมความปลอดภัยในการใช้ก๊าซหุงต้ม เป็นต้น

การป้องกันและระงับอัคคีภัย บริษัทฯ จัดให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมทั้งมีการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมหนีไฟประจำปี มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมทั้งมีการตรวจสอบและการบำรุงรักษาระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ และยังมีแผนฉุกเฉินตามความเสี่ยงของบริษัทฯ เช่น แผนฉุกเฉินระเบิดฝุ่น แผนฉุกเฉินวัตถุติดระเบิดอุ้มไหม้ แผนฉุกเฉินสารเคมีรั่วไหล แผนฉุกเฉินหม้อแปลงไฟฟ้าระเบิด แผนฉุกเฉินหม้อไอน้ำแห้ง/ระเบิด แผนฉุกเฉินแก๊สหุงต้มรั่วไหล แผนฉุกเฉินอุทกภัย เป็นต้น รวมทั้งมีการฝึกซ้อมเป็นประจำทุกปี

การตรวจสุขภาพทั่วไปและมีการตรวจสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงโดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ กรณีแรกรับลูกจ้างทำงาน และประจำปี พร้อมจัดหาห้องพยาบาลและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตราย มียานพาหนะฉุกเฉินพร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิตพื้นฐานไว้ประจำสำหรับนำส่งพนักงานที่เจ็บป่วย มีพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ประจำ มีที่ชำระล้างสารเคมีอันตราย เช่น ฝักบัว ที่ล้างตาไว้ใช้ในบริเวณที่พนักงานทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย มีการจัดชุดทำงาน และห้องอาบน้ำให้แก่พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย เพื่อเปลี่ยนก่อนหรือหลังการปฏิบัติงาน มีห้องน้ำห้องส้วมสำหรับพนักงาน โดยแยกชาย-หญิง มีการจัดน้ำดื่มที่สะอาด ที่ล้างมือ ล้างหน้าที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้พนักงานได้ใช้ก่อนการรับประทานอาหารหรือดื่มเครื่องดื่ม และมีการจัดที่รับประทานอาหารและที่พักระหว่างปฏิบัติงานสำหรับพนักงานอย่างถูกสุขลักษณะ

การตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นประจำ เช่น แสงสว่าง เสียง ความร้อน ฝุ่น และสารเคมีในพื้นที่ทำงาน เป็นต้น รวมทั้งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการทำงานมาประเมินเพื่อปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานให้เหมาะสม

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นจิตสำนึกของพนักงานให้ตระหนักถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น นิทรรศการความปลอดภัย นิทรรศการความปลอดภัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อม และต่อต้านยาเสพติด กีฬาสีประจำปี กิจกรรม Safety Rally กิจกรรม Big Cleaning Day การรณรงค์ขับขี้อปลอดภัยช่วงเทศกาลปีใหม่ การรณรงค์ขับขี้อปลอดภัยช่วงเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

เกื้อกูล เป็นสุวรรณ (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานการบินไทย โดยเก็บตัวอย่างจากแบบสอบถามของพนักงาน 200 คน ผลการวิจัย พบว่า พนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยาน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับสูง พนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานมีอายุ ระดับการศึกษาและอายุงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จิรวัดน์ ศรีเทพ (2553) ศึกษาการรับรู้นโยบายและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท ช.ม.หาอาก จำกัด เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน พบว่า การรับรู้ นโยบายด้านความปลอดภัยของพนักงาน โดยรวม คະแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คະแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 รายการ 2 อันดับแรก คือ หัวหน้างานจัดการประชุมพูดคุยกิจกรรมด้านความปลอดภัยภายในก่อนลงมือทำงานเป็นประจำ และมีการจัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยประกอบด้วยตัวแทนนายจ้างและตัวแทนลูกจ้างทำการเผยแพร่ ติดตามประเมินผลการรับรู้นโยบายด้านความปลอดภัยของบริษัท พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โดยรวมคະแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 รายการ 2 อันดับแรก คือ ท่านให้คำแนะนำวิธีการทำงานที่ถูกต้องปลอดภัยกับเพื่อนร่วมงาน เมื่อพบเห็นการกระทำที่จะเป็นอันตราย และท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนภัยอย่างเคร่งครัดผลการเปรียบเทียบการรับรู้นโยบายและพฤติกรรมด้านความ

ปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า การรับรู้นโยบายด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงาน อายุ และประสบการณ์ฝึกอบรมต่างกัน มีการรับรู้นโยบายด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงานต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บุรินทร์ ทองอุดม (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป: กรณีศึกษา บริษัท ตรีอรรธนบุรี จำกัด การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ พนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด มีจำนวนทั้งสิ้น 236 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 149 คนโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า (1) พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอยู่ในระดับสูง (2) ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทั้งสองปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยร่วมกันทำนายการส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานได้ร้อยละ 35.6 และ(3) พนักงานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีสถานภาพ หน่วยงานที่สังกัด จำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงาน และช่วงเวลาที่เข้างานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

รัศมี จอประยูร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 114 คน พบว่า

1. พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน การบริหารจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย มีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงาน ในระดับมาก

2. พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน ส่งผลต่อความปลอดภัยในการทำงาน ในระดับมาก

3. พนักงานที่มีตำแหน่งงาน และมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความปลอดภัยในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

5. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ศุภวัฒน์ เตชะพิทักษ์ (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท โคราช เดนกิ จำกัด (K2) โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลของพนักงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงาน บริษัท โคราช เดนกิ จำกัด (K2) จำนวน 218 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ระดับปานกลาง 3 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการจัดการ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านคน ตามลำดับ ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นความถี่ในการฝึกอบรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สุจิตรา เรืองมงคล (2548) ศึกษาความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานและคนงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานที่ทำงานในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น .87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีเซฟเฟ ผลการศึกษา พบว่า

1) พนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 36 – 45 ปี ร้อยละ 33.04 ระดับการศึกษาปวช. ปวส. ร้อยละ 56.25 อายุการทำงานมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 70.54 ประสบการณ์อบรมเคยเข้ารับการอบรม ร้อยละ 87.50

2) ความปลอดภัยของพนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความปลอดภัยที่ปฏิบัติมากที่สุดอันดับที่ 1 ด้านขั้นตอนในการรักษาความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล รองลงมาเป็นการปฏิบัติมาก คือ ขั้นตอนในการรักษาความปลอดภัยในการใช้รถยนต์ ขั้นตอนในการรักษาความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือและขั้นตอนในการรักษาความปลอดภัยในการเตือนภัยบุคคลภายนอกตามลำดับ

3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุการทำงานต่างกัน และประสบการณ์การอบรมต่างกันมีการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานและคนงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุต่างกัน และระดับการศึกษาต่างกันมีความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สุนทร เลิศล้ำ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท โรเดีย ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด โดยเก็บตัวอย่างจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ พนักงานระดับปฏิบัติการและหัวหน้างาน จำนวน 34 คน และกลุ่มที่ 2 คือ ผู้จัดการ จำนวน 5 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 2 คน พบว่า (1) พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท โรเดีย ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอันตรายอยู่ในระดับสูง (2) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและลักษณะงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (3) พนักงานที่มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าเป็นเพศชาย มีอายุ 41 – 45 ปี ระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส. มีอายุการทำงาน 16 -20 ปี ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น เคยมีประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยจากที่อื่น ช่วงเวลาที่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยครั้งล่าสุด คือ 3 เดือนและไม่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (4) แนวทางการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ได้แก่ ด้านความรู้ ควรฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์อย่างปลอดภัย ด้านลักษณะงานควรส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมในการดูแลสภาพแวดล้อมการทำงานให้ปลอดภัย และด้านพฤติกรรมความปลอดภัยควรกระตุ้นให้พนักงานตระหนักในหน้าที่ของตนเองและการปฏิบัติงานตามแนวทางด้านความปลอดภัยที่กำหนดไว้

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Bob E. Hayes, Jill Perander, Tara Smecko, and Jennifer Trask (1998) ได้ศึกษาการวัดการรับรู้ของความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน: การพัฒนาและการตรวจสอบระดับความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน ซึ่งใช้เครื่องมือ 50 รายการที่ประเมินการรับรู้ของพนักงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยการสร้างระดับความปลอดภัยในการทำงาน และตรวจสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มที่เป็นอิสระ วัตถุประสงค์ของการศึกษาในปัจจุบันคือการพัฒนาเครื่องมือที่จะ (ก) มีความสมบูรณ์เพียงพอทางจิตวิทยา ความน่าเชื่อถือและความถูกต้อง (ข) ประเมินครอบคลุมมิติที่สำคัญของการรับรู้ของความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน (ค) เป็นเรื่องง่ายที่จะดำเนินการได้สมบูรณ์ โดยการศึกษากลุ่มที่ 1 วัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ 1 คือ การสร้างรายการสำหรับระดับความปลอดภัยในการทำงานและกำหนดคุณสมบัติของความรู้สึทางจิตใจของระดับความปลอดภัยในการทำงาน โดยการเก็บตัวอย่าง มากกว่า 5,551 คน แต่ได้รับการตอบกลับ 787 คน (ตอบสนอง 14%) เป็นเพศชาย 55% อายุเฉลี่ย 41 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.6) จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย 90% เข้าศึกษามหาวิทยาลัย 60% และประมาณ 49% ของกลุ่มตัวอย่างเป็นแรงงาน พบว่าการพยากรณ์การเกิดอุบัติเหตุเป็นผู้ร่วมงานด้านความปลอดภัย การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย ความพึงพอใจในโปรแกรมความปลอดภัย และความปลอดภัยของงาน วัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ 2 คือ การตรวจสอบผลย้อนกลับของการศึกษาที่ 1 โดยวัดระดับคุณภาพทางจิตวิทยาจากตัวอย่างใหม่ในการตอบแบบสอบถามจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 8,464 คน มีการตอบรับ 879 คน (การตอบสนอง 10%) เป็นเพศชาย 56% อายุเฉลี่ย 41 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.5) พบว่าการพยากรณ์การเกิดอุบัติเหตุเป็นการบริหารจัดการความปลอดภัยและความปลอดภัยของงาน การพยากรณ์ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบจากพฤติกรรมความปลอดภัยเป็นความปลอดภัยของหัวหน้างาน และผู้ร่วมงาน วัตถุประสงค์การศึกษาที่ 3 คือ เพิ่มเติมหลักฐานของความน่าเชื่อถือ (ความมั่นคงภายใน) และความถูกต้องของระดับความปลอดภัยในการทำงาน ใช้ตัวอย่างของพนักงาน โดยใช้วิธีการแบบดั้งเดิมในการเก็บข้อมูลมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 498 คน มีการตอบรับ 181 คน (การตอบสนอง 36%) เป็นเพศชาย 87% อายุเฉลี่ย 40 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.1) พบว่า การพยากรณ์การเกิดอุบัติเหตุเป็นการบริหารจัดการความปลอดภัยและผู้ร่วมงาน ซึ่งผลการศึกษาทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ปัจจัยของระดับความปลอดภัย 5 รายการ ซึ่งมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน (ก) ความปลอดภัยของงาน (ข) ความปลอดภัยของผู้ร่วมงาน (ค) ความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชา (ง) การจัดการการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย (จ) ความพึงพอใจในโปรแกรมความปลอดภัย วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ การพัฒนาเครื่องมือที่จะ (ก) ความพึงพอใจทางจิตวิทยา

ในด้านความน่าเชื่อถือและความถูกต้อง (ข) ประเมินครอบคลุมมิติที่สำคัญของการรับรู้ของความปลอดภัยในสถานที่ทำงานและ (ค) ความสำเร็จ ซึ่งแต่ละระดับมีความสอดคล้องกันทั้ง 3 ตัวอย่างความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชา และการจัดการการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยได้รับความพึงพอใจดีที่สุด นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนของการวิจัยก่อนหน้านี้ว่าความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชา และการจัดการการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับการรายงานอัตราการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งความปลอดภัยของผู้ร่วมงานและความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชาเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงสู่การปฏิบัติตามกฎระเบียบของพนักงานที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัย ดังนั้น ระดับความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความเครียดจากการทำงาน ข้อร้องเรียนจิตวิทยา ข้อร้องเรียนที่แสดงออก และไม่แสดงออก

A. Neal (2000) ได้ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการทำงานในองค์กรที่มีผลต่อความปลอดภัยและพฤติกรรมของบุคคล โดยทำการศึกษา 6 ปัจจัย ได้แก่ (1) บรรยากาศในการทำงานทั่วไปในองค์กร (2) บรรยากาศในการทำงานที่ปลอดภัย (3) ความรู้ด้านความปลอดภัย (4) แรงจูงใจด้านความปลอดภัย (5) การปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัย (6) การมีส่วนร่วมด้านความปลอดภัย เพื่อทดสอบสมมติฐาน 8 ข้อ ได้แก่ สมมติฐานที่ 1 บรรยากาศองค์กรคาดการณ์สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความปลอดภัย สมมติฐานที่ 2 ความรู้คาดการณ์การปฏิบัติตามและการมีส่วนร่วม สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติตามจะแข็งแกร่งกว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการมีส่วนร่วม สมมติฐานที่ 4 แรงจูงใจในการปฏิบัติตามการคาดการณ์และการมีส่วนร่วม สมมติฐานที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมจะแข็งแกร่งกว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและการปฏิบัติตาม สมมติฐานที่ 6 สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยคาดการณ์ทั้งความรู้และแรงจูงใจ สมมติฐานที่ 7 ความรู้และแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและประสิทธิภาพความปลอดภัย สมมติฐานที่ 8 สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย ความรู้ และแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์กรและประสิทธิภาพความปลอดภัย ในการศึกษานี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นพนักงานจำนวน 525 คน จาก 32 กลุ่มงานในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ของออสเตรเลีย (อัตราการตอบสนอง 56%) อายุเฉลี่ยผู้เข้าร่วม 40.1 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.0) และ 89% เป็นเพศหญิง ซึ่งการศึกษาในปัจจุบันได้มีการตรวจสอบบรรยากาศการทำงานทั่วไปในองค์กรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความปลอดภัย และประสิทธิภาพของความปลอดภัย ซึ่งพบว่าบรรยากาศการทำงานทั่วไปในองค์กรมีนัยสำคัญต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความปลอดภัย และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานจะทำให้มีการรายงานความปลอดภัยด้วยตนเอง มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยและวิธีการ

ปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย เช่นเดียวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยภายในสถานที่ทำงาน ซึ่งผลกระทบของบรรยากาศในการทำงานในองค์กรทั่วไปจะทำให้เกิดผลต่อประสิทธิภาพความปลอดภัย และเป็นผลมาจากความรู้ด้านความปลอดภัยและแรงจูงใจในการทำงาน โดยแรงจูงใจในการทำงานจะประเมินค่าที่สุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน นั่นคือสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือบรรยากาศในองค์กรต้องมีความเหมาะสมด้วยจึงจะส่งผลให้พนักงานมีสุขภาพและปลอดภัยที่ดี

Simo Salminen, Seth Ayim Gyekye & Anneli Ojajarvi (2013) ได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและองค์การที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในกลุ่มคนงานอุตสาหกรรมชาวานา โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ คือ การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลและองค์การมีผลต่อความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งมีสมมติฐาน 4 ข้อ ได้แก่ (1) ปัจจัยส่วนบุคคลและองค์การมีผลต่อความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุ (2) ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลกระทบมากกว่าปัจจัยองค์การ (3) พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร และการรับรู้จากการสนับสนุนขององค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัย (4) การรับรู้จากการสนับสนุนขององค์การมีผลมากที่สุด โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน เป็นคนงานอุตสาหกรรมชาวานาจากโรงงานเบียร์ ลิงทอ และเหมืองแร่ ซึ่งบรรยากาศในการทำงานขององค์กรใช้เครื่องมือ 50 รายการในการศึกษาระดับความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กร และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และความพึงพอใจในงานมีการวัดโดยค่ามาตรฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส และตำแหน่งงาน โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องมีการรายงานการเกิดอุบัติเหตุของพวกเขาในช่วงที่ผ่านมา 12 เดือน รูปแบบในการทดสอบใช้การสร้างแบบจำลองสมการ โครงสร้าง สนับสนุนสมมติฐานว่า ทั้งปัจจัยของแต่ละบุคคลและองค์การมีส่วนทำให้เกิดความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุ 1) สมมติฐานที่ 2 ถูกปฏิเสธ คือ ปัจจัยองค์การมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคล 2) พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กรและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 4 พฤติกรรมความปลอดภัยได้รับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้งบุคคลและองค์การมีส่วนช่วยให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น อย่างไรก็ตาม อิทธิพลจากปัจจัยขององค์กรก็มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความปลอดภัยมากกว่า ปัจจัยส่วนบุคคล แต่การศึกษาสภาพเพศและการสมรสยังมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรเป็นปัจจัยที่แข็งแกร่งท่ามกลางปัจจัยองค์การ แม้ว่าพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์กรความปลอดภัย การปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้

ยังมีอุบัติเหตุ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าหนึ่งในความต้องการที่จะทำงานหลายด้านเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ อย่างไรก็ตามรูปแบบการวิจัยในปัจจุบันมีหลักฐานที่มีคุณค่าเกี่ยวกับผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลและรูปแบบที่เฉพาะเจาะจงของตัวแปรขององค์กรที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยและความถี่อุบัติเหตุ จึงได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการวิจัยแบบดั้งเดิมกับบรรยากาศขององค์กร ซึ่งถือว่าเป็นความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านบรรยากาศองค์กรและความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คื พนักงานระดับต่างๆ ในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำนวนทั้งหมด 406 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ใช้วิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโรยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 ค้างนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n คื จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คื จำนวนขนาดประชากร

e คื ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ของการสุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้างนี้ กำหนดให้เท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{406}{1 + 406(0.05)^2} \\ &= 201 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ เป็นพนักงานระดับต่างๆ ในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำนวนทั้งหมด 201 ตัวอย่าง

1.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

- 1) แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยตามหน่วยงาน จากนั้นหาสัดส่วนประชากร โดยแบ่งตามสัดส่วนจำนวนพนักงานของแต่ละหน่วยงาน
- 2) สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนพนักงานที่สังกัดอยู่ในแต่ละหน่วยงานตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนด เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 201 ตัวอย่าง ดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

หน่วยงาน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
กิจการผลิตอาหารกึ่ง	74	37
กิจการผลิตอาหารปลา	46	23
กิจการคลังวัตถุดิบ	54	27
กิจการคลังสินค้าสำเร็จรูป	70	35
ฝ่ายผลิตแป้งสาลี	10	5
ฝ่ายเทคนิคการผลิตอาหารสัตว์น้ำ	26	13
ฝ่ายผลิตอาหารสัตว์น้ำวัยอ่อน	27	13
ฝ่ายวิศวกรรม	68	34
ฝ่ายบริหารโรงงาน	31	15
รวมทั้งหมด (คน)	406	201

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างเครื่องมือ

- 2.1.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามการวิจัย
- 2.1.2 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม
- 2.1.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 2.1.4 ดำเนินการร่างแบบสอบถาม

2.1.5 ดำเนินการสร้างคำถามตามโครงสร้างของเนื้อหาที่กำหนดไว้

2.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม และประวัติการเกิดอุบัติเหตุ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) ทั้งหมด 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) ทั้งหมด 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) ทั้งหมด 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ลักษณะคำถาม เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเองกับพนักงานของโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) โดยทำการส่งแบบสอบถามให้กับพนักงานตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จำนวน 201 ชุด โดยทำการจัดเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม – เมษายน พ.ศ. 2557

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นำมาประมวลผลวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสถิติ (IBM SPSS Statistics) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ซึ่งผู้วิจัยใช้ค่าสถิติตามข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม และประวัติการเกิดอุบัติเหตุ

4.2 ข้อมูลปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน และข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายสำหรับคะแนนเฉลี่ย ได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.8$$

เมื่อได้อันตรภาคชั้นแล้ว จึงนำมาแบ่งกลุ่มคะแนน ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นหรือระดับการปฏิบัติมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง ระดับความคิดเห็นหรือระดับการปฏิบัติมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง ระดับความคิดเห็นหรือระดับการปฏิบัติปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง ระดับความคิดเห็นหรือระดับการปฏิบัติน้อย

1.0 - 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นหรือระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ t-test, F-test และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson Correlation

4.4 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เป็นคำถามปลายเปิด ใช้วิธีการจัดหมวดหมู่ของข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม และนำเสนอแต่ละเรื่องโดยการนำเสนอเป็นความถี่ (Frequency)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน กรณีศึกษา โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล เปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็น 6 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพส่วนบุคคลของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมาหัชช บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการนำเสนอผลการวิจัยไว้ ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
.01	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
.05	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
t	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบ t-test
F	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบ F-test
r	หมายถึง	ค่าสถิติ Pearson Correlation
Sig.	หมายถึง	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพส่วนบุคคลของพนักงาน โรงงานผลิตอาหาร

สัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	158	78.6
หญิง	43	21.4
รวม	201	100.0
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	3	1.5
21-30 ปี	47	23.4
31-40 ปี	98	48.8
41 ปีขึ้นไป	53	26.4
รวม	201	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	18	9.0
มัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช.	30	14.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส.	110	54.7
ปริญญาตรี	40	19.9
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.5
รวม	201	100.0
4. ตำแหน่งงาน		
พนักงานระดับปฏิบัติการ	135	67.2
ผู้จัดการแผนก/เทียบเท่า	43	21.4
ผู้จัดการฝ่าย/เทียบเท่า	22	10.9
ผู้จัดการทั่วไปขึ้นไป	1	0.5
รวม	201	100.0
5. อายุงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.5
1-5 ปี	25	12.4
6-10 ปี	73	36.3
10 ปีขึ้นไป	98	48.8
รวม	201	100.0
6. ประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน		
เคย	191	95.0
ไม่เคย	10	5.0
รวม	201	100.0
7. ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ		
เคย	41	20.4
ไม่เคย	160	79.6
รวม	201	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 201 คน

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 และเพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือ อายุ 41 ปีขึ้นไป 21-30 ปี และต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.4, 23.4 และ 1.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา คือ ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.9, 14.9, 9.0 และ 1.5 ตามลำดับ

ตำแหน่งงาน เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ ผู้จัดการแผนก/เทียบเท่า ผู้จัดการฝ่าย/เทียบเท่า และผู้จัดการทั่วไปขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.4, 10.9 และ 0.5 ตามลำดับ

อายุงาน มีอายุงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือช่วงอายุงาน 6-10 ปี 1-5 ปี และต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.3, 12.4 และ 2.5 ตามลำดับ

ประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เคยได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 95.0 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยฯ เพียงร้อยละ 5.0

ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ พนักงานไม่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 79.6 เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเพียงร้อยละ 20.4

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ในสถานที่ทำงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัทเจริญโภคภัณฑ์ อาหาร จำกัด (มหาชน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติของปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2-4.8

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัย
ด้านพฤติกรรมการทำงาน (การปฏิบัติตนของพนักงาน)

ด้านพฤติกรรมการทำงาน (การปฏิบัติตนของพนักงาน)	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. แต่งกายรัดกุมทุกครั้งในการปฏิบัติงาน	4.20	.744	มาก
2. สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามลักษณะ งานทุกครั้ง ขณะปฏิบัติงาน	4.13	.817	มาก
3. ไม่หยอกล้อกันระหว่างปฏิบัติงาน	4.11	.965	มาก
4. ไม่สูบบุหรี่ในพื้นที่บริษัทฯ	4.39	1.153	มากที่สุด
5. ไม่ดื่มสุราก่อนเข้างาน ขณะทำงานหรือช่วงพักกลางวัน	4.51	1.059	มากที่สุด
6. หากเกิดความเมื่อยล้าจากการทำงาน ควรหยุดพักสักครู่ แล้วค่อยกลับมาทำงานต่อ	4.12	.967	มาก
7. ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยตามที่กำหนด ไว้	4.41	.688	มากที่สุด
8. ปฏิบัติตามเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยอย่าง เคร่งครัด	4.34	.683	มากที่สุด
9. ตรวจสอบพื้นที่การทำงาน และรีบแก้ไขสภาพความไม่ ปลอดภัยในการทำงาน	4.26	.757	มากที่สุด
10. ให้คำแนะนำวิธีการทำงานที่ปลอดภัยแก่เพื่อน ร่วมงาน เมื่อพบเห็นการกระทำที่ไม่ปลอดภัย	4.29	.746	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.28	.858	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พฤติกรรมทำงานของพนักงาน ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ
การปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.858) โดยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ไม่ดื่มสุราก่อน
เข้างาน ขณะทำงานหรือช่วงพักกลางวัน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 1.059) รองลงมา คือ ไม่สูบบุหรี่ใน
พื้นที่บริษัทฯ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 1.153) และระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ไม่หยอกล้อกันระหว่าง
ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.965)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัย
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน (สภาพแวดล้อมในการทำงาน)

สภาพแวดล้อมในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดพื้นที่การทำงานให้มีความสะอาด และเป็นระเบียบ	4.13	.827	มาก
2. จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือและทำความสะอาดทุกครั้ง หลังการใช้งาน	4.19	.698	มาก
3. พื้นที่ปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอ	4.07	.911	มาก
4. ไม่ทำงานในที่ที่มีเสียงดัง	3.79	1.094	มาก
5. ไม่ทำงานในพื้นที่ที่มีอากาศร้อน หรืออุณหภูมิสูง	3.86	1.087	มาก
6. ไม่ทำงานในพื้นที่ที่มีฝุ่นละออง	3.68	1.191	มาก
7. ไม่ทำงานบนพื้นที่ขรุขระ ลาดชัน หรือลื่น	3.85	1.112	มาก
8. ไม่วางสิ่งของเกะกะกีดขวางเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ ใช้ในขณะทำงาน	4.17	.867	มาก
เฉลี่ยรวม	3.97	.973	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การทำงานในสภาพแวดล้อมการทำงานของพนักงาน ส่วนใหญ่ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.973) โดยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือและทำความสะอาดทุกครั้งหลังการใช้งาน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.698) รองลงมา คือ ไม่วางสิ่งของเกะกะกีดขวางเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในขณะทำงาน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.867) และระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ไม่ทำงานในพื้นที่ที่มีฝุ่นละออง ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 1.191)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัย
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน (เครื่องจักร เครื่องมือ และ
อุปกรณ์ในการทำงาน)

เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ไม่ทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่มีกักรัดครอบจุดหมุน	4.36	.861	มากที่สุด
2. ไม่ใช้ปลั๊กไฟฟ้าที่สายไฟชำรุด	4.47	.806	มากที่สุด
3. การติดตั้งเครื่องจักรใหม่ ต้องมีการทดสอบระบบก่อน การใช้งานจริงทุกครั้ง	4.42	.725	มากที่สุด
4. ศึกษาคู่มือการใช้งานเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ ใหม่ก่อนการใช้งานทุกครั้ง	4.30	.832	มากที่สุด
5. ถอดอุปกรณ์ความปลอดภัย หรือเซนเซอร์เครื่องจักร ออก เพื่อสะดวกในการทำงาน	3.09	1.601	มาก
6. ตรวจสอบอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก่อนการ ใช้งาน	4.31	.724	มากที่สุด
7. ตรวจสอบเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการ ทำงานก่อนและหลังการใช้งานทุกครั้ง	4.31	.745	มากที่สุด
8. หากพบเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ชำรุด แจ้ง หัวหน้างานเพื่อซ่อมแซมทันที	4.38	.766	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.21	.883	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การทำงานด้วยความปลอดภัยเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องมือ และ
อุปกรณ์ในการทำงานของพนักงาน ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$,
S.D. = 0.883) โดยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ไม่ใช้ปลั๊กไฟฟ้าที่สายไฟชำรุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. =
0.806) รองลงมา คือ การติดตั้งเครื่องจักรใหม่ ต้องมีการทดสอบระบบก่อนการใช้งานจริงทุกครั้ง
($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.725) และระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ถอดอุปกรณ์ความปลอดภัย หรือ
เซนเซอร์เครื่องจักรออก เพื่อสะดวกในการทำงาน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.601)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัย
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน (กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน)

กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. มีคู่มือ กฎระเบียบ ข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสม	4.23	.794	มากที่สุด
2. มีการสื่อสารกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน	4.23	.786	มากที่สุด
3. ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยทุกครั้ง	4.26	.745	มากที่สุด
4. มีการปรับปรุงกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานใหม่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย / กระบวนการผลิต	4.07	.875	มาก
5. หลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากทำให้งานเสร็จล่าช้า	3.07	1.502	ปานกลาง
6. มีระบบการขออนุญาตทำงาน (permit to work) ที่เหมาะสม	4.24	.797	มากที่สุด
7. เมื่อเริ่มงานใหม่และมีการเปลี่ยนงาน หัวหน้างานมีการสอนงานเพื่อความปลอดภัย	4.22	.815	มากที่สุด
8. ปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย เมื่อมีกฎระเบียบออกมาใหม่	4.17	.815	มาก
เฉลี่ยรวม	4.06	.891	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.891) โดยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.745) รองลงมา คือ มีระบบการขออนุญาตทำงาน (permit to work) ที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.797) และระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด คือ หลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงานเนื่องจากทำให้งานเสร็จล่าช้า ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 1.502)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงาน
ผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น จำแนกตามปัจจัย
ด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน)

การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การทำงานกับเครื่องจักรโดยไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยตรงเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ	4.43	.869	มากที่สุด
2. การซ่อมแซมเครื่องจักรโดยไม่ได้หยุดเครื่องเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ	4.50	.884	มากที่สุด
3. การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่มีการ์ดป้องกันอันตราย ทำให้ไม่ปลอดภัย	4.52	.813	มากที่สุด
4. การขับรถด้วยความเร็ว เนื่องจากงานเร่งรีบเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ	4.50	.837	มากที่สุด
5. เสียงดังจากเครื่องจักรมีอันตรายต่อสมรรถภาพการได้ยิน	4.52	.729	มากที่สุด
6. แสงสว่างที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานมีอันตรายต่อสายตา	4.47	.775	มากที่สุด
7. การตรวจสอบพื้นที่การทำงาน ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน	4.49	.756	มากที่สุด
8. รายงานหัวหน้างานทุกครั้งเมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน	4.56	.677	มากที่สุด
9. การยก และวางสิ่งของควรย่อตัวลงเพื่อจะได้ไม่เป็นอันตรายต่อกล้ามเนื้อและกระดูกสันหลัง	4.47	.707	มากที่สุด
10. ควรสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุกครั้งในการปฏิบัติงาน	4.61	.623	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.51	.767	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.767) โดยระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ควรสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุกครั้งในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.623) รองลงมา คือ รายงานหัวหน้างานทุกครั้งเมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.677) และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ การทำงานกับเครื่องจักรโดยไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.869)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น จำแนกตามปัจจัยด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน)

การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษร และสื่อสารให้พนักงานรับทราบอย่างทั่วถึง	4.45	.747	มากที่สุด
2. มีแผนงานและงบประมาณในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม	4.25	.849	มากที่สุด
3. มีการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	4.20	.911	มาก
4. มีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร และระดับวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ	4.22	.869	มากที่สุด
5. มีการกำหนดเกณฑ์และการประเมินแผนงานและนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม	4.17	.831	มาก
6. มีการเสนอแนะของพนักงาน เพื่อความปลอดภัย และมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างครบถ้วนและเหมาะสม	4.10	.911	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
7. มีหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและมีการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ	4.17	.861	มาก
8. มีการอบรมเกี่ยวกับข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม	4.14	.825	มาก
9. มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นให้กับพนักงาน	4.45	.685	มากที่สุด
10. มีการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมหนีไฟประจำปี	4.48	.671	มากที่สุด
11. มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายของเครื่องจักร เครื่องมืออย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ	4.20	.872	มาก
12. มีการตรวจสอบสภาพทั่วไปและมีการตรวจสอบสภาพตามปัจจัยเสี่ยงโดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ให้แก่ลูกจ้างก่อนเริ่มงาน และประจำปี	4.41	.783	มากที่สุด
13. มีห้องพยาบาลและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างเพียงพอ	4.20	.929	มาก
14. มีพยาบาล และยานพาหนะฉุกเฉินเพื่อปฐมพยาบาลและส่งต่อผู้ป่วย	4.16	.897	มาก
15. มีที่ชำระล้างสารเคมีอันตราย เช่น ฝักบัว ที่ล้างตาไว้ใช้ในบริเวณที่ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย	3.98	1.025	มาก
16. มีห้องน้ำห้องส้วมสำหรับลูกจ้าง โดยแยกชาย-หญิงอย่างเพียงพอ	3.76	1.283	มาก
17. มีการจัดน้ำดื่มที่สะอาด ที่ล้างมือ ล้างหน้าที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ลูกจ้างได้ใช้ก่อนการรับประทานอาหารหรือดื่มเครื่องดื่มที่เพียงพอ	3.92	1.137	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
18. มีการจัดที่รับประทานอาหารและที่พักระหว่างปฏิบัติงานสำหรับลูกจ้างอย่างถูกสุขลักษณะ	3.91	1.147	มาก
19. มีการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ	4.08	1.002	มาก
20. มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความปลอดภัยโดยการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับ	4.10	1.007	มาก
เฉลี่ยรวม	4.17	.912	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.912) โดยระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมหนีไฟประจำปี ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.671) รองลงมา คือ มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษร และสื่อสารให้พนักงานรับทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.747) และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นให้กับพนักงาน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.685) และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ มีห้องน้ำห้องส้วมสำหรับลูกจ้าง โดยแยกชาย-หญิง อย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 1.283)

ตารางที่ 4.8 แสดงภาพรวมของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านพฤติกรรมการทำงาน			
1. การปฏิบัติตนของพนักงาน	4.28	.858	มากที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน			
1. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.97	.973	มาก
2. เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน	4.21	.883	มากที่สุด
3. กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน	4.06	.891	มาก
ด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน			
1. การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	4.51	.767	มากที่สุด
2. การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	4.17	.912	มาก
เฉลี่ยรวม	4.20	.881	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.881) โดยพนักงานมีระดับความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.767) รองลงมา คือ พฤติกรรมการทำงาน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.858) และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.973)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด
(มหาชน) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามปัจจัย
ส่วนบุคคลรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.9 – 4.16

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามเพศ

ระดับความคิดเห็น	เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการ ทำงาน	ชาย	158	4.42	.898	-.119	.716
	หญิง	43	4.44	.765		
การบริหารจัดการด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	ชาย	158	4.43	.777	-.631	.185
	หญิง	43	4.51	.631		

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่า $\alpha = .05$ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของ
พนักงาน ไม่ขึ้นอยู่กับเพศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามอายุ

ระดับความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.337	3	.112	.147	.932
	ภายในกลุ่ม	150.867	197	.766		
	รวม	151.204	200			
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.127	3	.376	.670	.572
	ภายในกลุ่ม	110.574	197	.561		
	รวม	111.701	200			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่า $\alpha = .05$ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่ขึ้นอยู่กับอายุที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.207	4	.302	.394	.813
	ภายในกลุ่ม	149.997	196	.765		
	รวม	151.204	200			
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.661	4	.665	1.196	.314
	ภายในกลุ่ม	109.041	196	.556		
	รวม	111.701	200			

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่า $\alpha = .05$ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามตำแหน่งงาน

ระดับความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.015	3	.338	.444	.722
	ภายในกลุ่ม	150.189	197	.762		
	รวม	151.204	200			
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.050	3	.350	.623	.601
	ภายในกลุ่ม	110.65	197	.562		
	รวม	111.701	200			

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่า $\alpha = .05$ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่ขึ้นอยู่กับตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามอายุงาน

ระดับความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.345	3	.448	.589	.623
	ภายในกลุ่ม	149.859	197	.761		
	รวม	151.204	200			
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	4.474	3	1.491	2.740	.045*
	ภายในกลุ่ม	107.227	197	.544		
	รวม	111.701	200			

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่า $\alpha = .05$ จำนวน 1 ด้าน แสดงว่า พนักงานที่มีอายุงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานด้านการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานไม่แตกต่างกัน แต่มีค่า Sig. น้อยกว่า $\alpha = .05$ จำนวน 1 ด้าน แสดงว่า พนักงานที่มีอายุงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามอายุงาน พบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุงาน

อายุงาน (I)	อายุงาน (J)	ความแตกต่าง	Sig.
ต่ำกว่า 1 ปี	1-5 ปี	.320	.377
	6-10 ปี	.540	.115
	10 ปีขึ้นไป	.239	.481
1-5 ปี	ต่ำกว่า 1 ปี	-.320	.377
	6-10 ปี	.220	.200
	10 ปีขึ้นไป	-.081	.624
6-10 ปี	ต่ำกว่า 1 ปี	-.540	.115
	1-5 ปี	-.220	.200
	10 ปีขึ้นไป	-.301*	.009
10 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 1 ปี	-.239	.481
	1-5 ปี	.081	.624
	6-10 ปี	.301*	.009

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ของความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน

เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุงาน พบว่า พนักงานที่มีอายุงาน 6-10 ปี มีระดับความคิดเห็นของความปลอดภัยในการทำงานด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่า (-.301) พนักงานที่มีอายุงาน 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอายุงาน 10 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นของความปลอดภัยในการทำงานด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานมากกว่า (.301) พนักงานที่มีอายุงาน 6-10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่า เมื่อพนักงานมีอายุงานมากขึ้น จะมีความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้น

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน

ระดับความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.779	1	.779	1.031	.311
	ภายในกลุ่ม	150.425	199	.756		
	รวม	151.204	200			
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.029	1	.029	.051	.821
	ภายในกลุ่ม	111.673	199	.561		
	รวม	111.701	200			

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่า $\alpha = .05$ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่ขึ้นอยู่กับประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
จำแนกตามประวัติการเกิดอุบัติเหตุ

ระดับความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.278	1	1.278	1.696	.194
	ภายในกลุ่ม	149.926	199	.753		
	รวม	151.204	200			
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.004	1	.004	.007	.933
	ภายในกลุ่ม	111.698	199	.561		
	รวม	111.701	200			

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่า $\alpha = .05$ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่ขึ้นอยู่กับประวัติการเกิดอุบัติเหตุที่ผ่านมา

**ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน
โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร
จำกัด (มหาชน)**

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.17 – 4.18

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ด้านพฤติกรรม	ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน	
	r	Sig.
คน	.479**	.000
เฉลี่ยรวม	.479**	.000

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson Correlation พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ระดับความสัมพันธ์ 0.479 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อพนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่ดีขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน	
	r	Sig.
1. สภาพแวดล้อมในการทำงาน	-.490**	.000
2. เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน	-.661**	.000
3. กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน	-.703**	.000
เฉลี่ยรวม	-.618	.000

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson Correlation พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ระดับความสัมพันธ์ -0.618 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้นตามไปด้วย

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของ
พนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร
จำกัด (มหาชน)

พนักงานที่แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน มีจำนวน 23 คน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่	ลำดับ
1. ด้านพฤติกรรมการทำงาน		
1.1 ปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด	2	1
2. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน		
2.1 ควรปรับปรุงปัญหาการฟุ้งกระจายของฝุ่นในพื้นที่การทำงาน	2	1
2.2 พื้นที่ในการทำงานมีน้อยและค่อนข้างไม่ปลอดภัย	1	2
2.3 เส้นทางจราจรในโรงงานค่อนข้างไม่ปลอดภัย เนื่องจากเดินสลับกับรถที่สัญจรไปมา	1	2
2.4 ควรมีการปรับปรุงถนนในโรงงานที่ชำรุด เป็นหลุมขรุขระ	1	2
2.5 ควรเพิ่มแสงสว่างในโกดังให้มีความสว่างเพียงพอ	1	2
2.6 ควรมีการปรับปรุงกระเบื้องหลังคาโกดังที่ไม่ปลอดภัย	1	2
3. ด้านเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน		
3.1 ควรปรับปรุงรองเท้าเซฟตี้ให้มีคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นร้อน	8	1
3.2 การสั่งซื้ออุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลใช้ระยะเวลานาน	3	2
3.3 ควรมีการจัดสำรองอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	2	3
3.4 ควรปรับปรุงผ้าปิดจมูกป้องกันฝุ่นให้เหมาะสมกับการใช้งาน	2	3
3.5 สภาพรถยกใช้งานได้ไม่เต็มที่ และไม่เหมาะสมกับการใช้งาน	2	3
3.6 ผู้ควบคุมเครื่องจักรควรมีการสื่อสารกันระหว่างผลัดอย่างละเอียดว่าเครื่องจักรอยู่ระหว่างการซ่อมแซม เพื่อความปลอดภัยในการซ่อมเครื่องจักร	1	4

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		ความถี่	ลำดับ
3.7	ควรมีการกำหนดอายุการใช้งานของรถยก รถตัก รถบรรทุก	1	4
3.8	ระบบและอุปกรณ์ความปลอดภัยยังใช้งานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ	1	4
3.9	ควรมีการจัดหาอุปกรณ์ความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศให้เพียงพอ	1	4
4. ด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน			
4.1	ควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้มากขึ้น และพูดคุยเรื่องความปลอดภัยสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักให้กับพนักงาน	4	1
4.2	ควรจัดให้มีพยาบาลตลอด 24 ชั่วโมง	2	2
4.3	ควรมีรถฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมงและทำงานได้จริง	2	2
4.4	ควรมีห้องน้ำห้องส้วมแยกสำหรับพนักงานชาย-หญิงให้เพียงพอ	2	2
4.5	ควรมีห้องน้ำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ชำระล้างร่างกายหลังเสร็จงาน	1	3

จากตารางที่ 4.19 พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันในด้านต่างๆ เรียงตามลำดับข้อเสนอแนะสูงสุดในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านพฤติกรรมการทำงาน พนักงานมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน
2. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน พนักงานเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงปัญหาการฟุ้งกระจายของฝุ่นในพื้นที่การทำงาน พื้นที่ในการทำงานมีน้อยและค่อนข้างไม่ปลอดภัย เส้นทางจราจรในโรงงานค่อนข้างไม่ปลอดภัย เนื่องจากเดินสลับกับรถที่สัญจรไปมา รวมถึงถนนในโรงงานที่มีการชำรุด เป็นหลุมขรุขระ ส่วนแสงสว่างในโกดังควรเพิ่มเติมให้มีความสว่างเพียงพอ และควรมีการปรับปรุงกระเบื้องหลังคาโกดังที่ไม่ปลอดภัย
3. ด้านเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน พนักงานเห็นว่า ควรปรับปรุงอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ได้แก่ รองเท้าเซฟตี้ให้มีคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นร้อน แก้ไขปัญหาการสังขี้และเมิกจ่ายอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่างๆ ที่ใช้ระยะเวลานาน ควรมีการจัดสำรองอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น ที่อุดหูลดเสียง เป็นต้น รวมถึงควร

ปรับปรุงผ้าปิดจมูกป้องกันฝุ่นให้เหมาะสมกับการใช้งาน และจัดหาอุปกรณ์ความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศให้เพียงพอ

ควรมีการปรับปรุงปัญหารถยกไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่ และสภาพรถยกไม่เหมาะสมกับการใช้งาน และควรมีการกำหนดอายุการใช้งานของรถยก รถตัก รถบรรทุก เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

ผู้ควบคุมเครื่องจักรควรมีการสื่อสารกันระหว่างผลัดอย่างละเอียด ว่าเครื่องจักรอยู่ระหว่างการซ่อมแซม เพื่อความปลอดภัยในการซ่อมเครื่องจักร และป้องกันอันตรายจากการเปิดเครื่องจักรขณะซ่อมแซม นอกจากนี้ ยังต้องมีการปรับปรุงระบบและอุปกรณ์ความปลอดภัยที่ยังใช้งานไม่ได้ไม่เต็มที่

4. ด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน พนักงานเห็นว่า ควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้มากขึ้น และพูดคุยเรื่องความปลอดภัยสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักให้กับพนักงาน รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนงาน

ควรจัดให้มีพยาบาลประจำตลอด 24 ชั่วโมง คอยดูแลพนักงานช่วงผลัด 2-3 และควรมีรถฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง เช่นกัน กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจะได้มีรถส่งพนักงานไปโรงพยาบาลได้อย่างทันที รวมทั้งควรมีห้องน้ำห้องส้วมแยกสำหรับพนักงานชาย-หญิงในบางพื้นที่ให้เพียงพอ และควรมีห้องน้ำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ชำระล้างร่างกายหลังเสร็จงานในบางพื้นที่ให้เพียงพอ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) 2) เปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงานในบริษัท โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) 4) ศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลต่อความปลอดภัยของพนักงานใน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) 5) เสนอแนะแนวทางการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานระดับต่างๆ ในโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จำนวนทั้งหมด 201 ตัวอย่าง สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 ระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานมีระดับความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน รองลงมา คือ พฤติกรรมการทำงาน และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน

1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล ยกเว้นอายุงานที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงาน

1.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อพนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่ดีขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้นตามไปด้วย

1.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้นตามไปด้วย

1.5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้ 1) **ด้านพฤติกรรมการทำงาน** พนักงานมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน 2) **ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน** พนักงานเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงปัญหาการฟุ้งกระจายของฝุ่นในพื้นที่การทำงาน พื้นที่ในการทำงานมีน้อยและค่อนข้างไม่ปลอดภัย เส้นทางการจราจรในโรงงานค่อนข้างไม่ปลอดภัย เนื่องจากเดินสลับกับรถที่สัญจรไปมา รวมถึงถนนในโรงงานที่มีการชำรุด เป็นหลุม ขรุขระ ส่วนแสงสว่างในโกดังควรเพิ่มเติมให้มีความสว่างเพียงพอ และควรมีการปรับปรุงกระเบื้องหลังคาโกดังที่ไม่ปลอดภัย 3) **ด้านเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน** พนักงานเห็นว่า ควรปรับปรุงอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ได้แก่ รองเท้าเซฟตี้ให้มีคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นร้อน แก้ไขปัญหาการสั่งซื้อและเบิกจ่ายอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่างๆ ที่ใช้ระยะเวลาเวลานาน ควรมีการจัดสำรองอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น ที่อุดหูลดเสียง เป็นต้น รวมถึงควรปรับปรุงผ้าปิดจมูกป้องกันฝุ่นให้เหมาะสมกับการใช้งาน และจัดหาอุปกรณ์ความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศให้เพียงพอควรมีการปรับปรุงปัญหาารถยกไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่ และสภาพรถยกไม่เหมาะสมกับการใช้งาน และควรมีการกำหนดอายุการใช้งานของรถยก รถตัก รถบรรทุก เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ผู้ควบคุมเครื่องจักรควรมีการสื่อสารกันระหว่างผลัดอย่างละเอียด ว่าเครื่องจักรอยู่ระหว่างการซ่อมแซม เพื่อความปลอดภัยในการซ่อมเครื่องจักร และป้องกันอันตรายจากการเปิดเครื่องจักรขณะซ่อมแซม นอกจากนี้ ยังต้องมีการปรับปรุงระบบและอุปกรณ์ความปลอดภัยที่ยังใช้งานไม่ได้เต็มที่ 4) **ด้านการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน** พนักงานเห็นว่า ควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้มากขึ้น และพูดคุยเรื่องความปลอดภัยสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักให้กับพนักงาน รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนงาน ควรจัดให้มีพยาบาลประจำตลอด 24 ชั่วโมง คอยดูแลพนักงานช่วงผลัด 2-3 และควรมีรถฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง เช่นกัน กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจะได้มีรถส่งพนักงานไปโรงพยาบาลได้อย่างทันที รวมทั้งควรมีห้องน้ำห้องส้วมแยกสำหรับพนักงานชาย-หญิงในบางพื้นที่ให้เพียงพอ และควรมีห้องน้ำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ชำระล้างร่างกายหลังเสร็จงานในบางพื้นที่ให้เพียงพอ

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานกรณีศึกษาโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)” สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่ทำงาน ประวัติการฝึกอบรม ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล ยกเว้นอายุงานที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากพนักงานที่มีอายุงานมากจะมีการตระหนักรู้และให้ความสำคัญกับการทำงานที่เน้นความปลอดภัยในการทำงานที่ดีกว่าพนักงานที่มีอายุงานน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จีรวัดน์ ศรีเทพ (2553) ซึ่งได้ศึกษาการรับรู้ นโยบายและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท ช.มหาอาจ จำกัด และพบว่าพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่มีอายุงานต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านพฤติกรรมการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน และด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัศมี จอ ประยูร (2551) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท คาร์ตัน ออปติกัล (สยาม) จำกัด และพบว่าพนักงานมีความเห็นว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน ส่งผลต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก และ ความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงานมีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน นั่นคือ เมื่อพนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่ดีขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้นตามไปด้วย ซึ่งพฤติกรรมทำงานของพนักงาน ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ ไม่ดื่มสุราก่อนเข้างาน ขณะทำงานหรือช่วงพัก รองลงมา คือ ไม่สูบบุหรี่ในพื้นที่บริษัทฯ และระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ไม่หยอกล้อกันระหว่างปฏิบัติงาน

2.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานมีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน นั่นคือ เมื่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ **A. Neal (2000)** ได้ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการทำงานในองค์กรที่มีผลต่อความปลอดภัยและพฤติกรรมของบุคคล และพบว่าบรรยากาศการทำงานทั่วไปในองค์กรมีนัยสำคัญต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความปลอดภัย และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานจะทำให้มีการรายงานความปลอดภัยด้วยตนเอง มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยและวิธีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย เช่นเดียวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยภายในสถานที่ทำงาน ซึ่งผลกระทบของบรรยากาศในการทำงานในองค์กรทั่วไปจะทำให้เกิดผลต่อประสิทธิภาพความปลอดภัย และเป็นผลมาจากความรู้ด้านความปลอดภัยและแรงจูงใจในการทำงาน โดยแรงจูงใจในการทำงานจะประเมินค่าที่สุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน นั่นคือ สภาพแวดล้อมในการทำงานหรือบรรยากาศในองค์กรต้องมีความเหมาะสมด้วยจึงจะส่งผลให้พนักงานมีสุขภาพและปลอดภัยที่ดี

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเสนอแนะแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ในการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ได้ดังนี้

3.1.1 พนักงานทุกระดับในบริษัทฯ ควรตระหนักและมีส่วนร่วมในการสนองนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของบริษัทฯ อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด

3.1.2 บริษัทฯ ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงพื้นที่การทำงานให้มีความปลอดภัย อย่างจริงจังไม่ว่าจะเป็น

1) การแก้ไขปัญหาการฟุ้งกระจาย/การรั่วไหลของฝุ่นละอองที่เกิดจากกระบวนการผลิตในบางขั้นตอน โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาติดตั้งเพื่อช่วยป้องกันและลดการฟุ้งกระจาย/การรั่วไหลของฝุ่นละออง รวมถึงการตรวจสอบ บำรุงรักษาตามแผนงานอย่างจริงจังให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นการควบคุมทาง

วิศวกรรม โดยกำจัดต้นเหตุที่แหล่งกำเนิด เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดการเจ็บป่วยและโรคจากการทำงานตามมาในอนาคต

2) การปรับปรุงเส้นทางการจราจรในบริษัทฯ ให้พร้อมใช้งานและมีสภาพที่ปลอดภัย โดยเฉพาะเส้นทางการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ และสินค้าที่มีสภาพผิวการจราจรขรุขระ เป็นหลุม ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุในการเกิดอุบัติเหตุด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งจากสภาพผิวการจราจรที่ขรุขระ เป็นหลุมนี้ อาจส่งผลกระทบต่อเครื่องจักร ที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ/สินค้า (รถยก, รถบรรทุก, รถตัก) มีอายุการใช้งานน้อยกว่ากำหนด รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมจะเพิ่มสูงขึ้นด้วย

2.1.3 บริษัทฯ ควรให้ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการให้กับพนักงานอย่างเพียงพอ เช่นการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่มีคุณภาพ การจัดห้องน้ำห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอต่อการใช้งานของพนักงานในแต่ละพื้นที่ การจัดหาพยาบาลประจำตลอด 24 ชั่วโมง คอยดูแลพนักงานช่วงผลัด 2-3 และควรมีรถฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมงเช่นกัน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและรองรับกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจะได้มีรถส่งพนักงานไปโรงพยาบาลได้อย่างทันที

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่สนใจควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.2.1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับบริหาร และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ

3.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎหมายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ

3.2.3 การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานกับการควบคุมการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

3.2.4 การศึกษาเกี่ยวกับผลการนำระบบมาตรฐานการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมาใช้เพื่อควบคุมและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

3.2.5 การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน (2551) *คู่มือการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร*
เรียงสาม กราฟฟิค ดีไซน์
- เกื้อกูล เป็นสุวรรณ (2548) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
การบินไทย" วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิรวัดน์ ศรีเทพ (2553) "การรับรู้ นโยบายและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของ
พนักงานฝ่ายผลิต บริษัท ช.มหาอจ จำกัด" ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) โครงการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- บุรินทร์ ทองอุดม (2554) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
ระดับปฏิบัติการ โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป : กรณีศึกษา บริษัท ศรีอรรถบูรณ์ จำกัด"
การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- รัศมี จอประยูร (2551) "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท
คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด" ภาคนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา
การจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- วิฑูรย์ สิมะโชคดีและวีระพงษ์ เถลิงจิระรัตน์ (2544) *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยใน
โรงงาน พิมพ์ครั้งที่ 14 กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น)*
- วิวรรณกร สวัสดิ์ (2547) "บทวิจัยการเกิดอุบัติเหตุในสถานประกอบการ" สืบค้นเมื่อวันที่ 13
เมษายน 2557 จาก <http://www.safetylifethailand.com>
- ศุภวัฒน์ เตชะพิทักษ์ (2548) "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
ของพนักงานบริษัท โคราช เดนกิ จำกัด (K2)" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- สมถวิล เมืองพระ (2537) "การศึกษาพฤติกรรมอนามัยและคนงานในระดับปฏิบัติการเรื่องการ
ป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์
โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์เขตอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา"
วิทยานิพนธ์ปริญญา สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- สุจิตรา เรืองมงคล (2548) “ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานและคนงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี” ภาคนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- สุนทรี เลิศล้ำ (2554) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท โรเดีย ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สำนักความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน (2555) “สถานการณ์การดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศไทย ปี 2555” สืบค้นเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2556 จาก <http://www.oshthai.org/phocadownload/safety2012.pdf>
- สำนักงานกองทุนเงินทดแทน “สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน” (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2556 จาก www.sso.go.th/wpr/home.jsp
- แหล่งข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ภาควิชาวิศวกรรมความปลอดภัย (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ “ทฤษฎีโดมิโนของอุบัติเหตุ” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2557 จาก http://wp4.moneyboxz.com/?page_id=98
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (2554) “พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554” ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 128 ตอน 4ก หน้า 5-25
- Herbert W. Heinrich. (1931). Industrial Accident Prevention. แนวคิดเดิมเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุหรือเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงงานอย่างสิ้นเชิง
- Bob E. Hayes, Jill Perander, Tara Smecko, and Jennifer Trask (1998) “Measuring Perceptions of Workplace Safety: Development and Validation of the Work Safety Scale” Journal of Safety Research, 29, 3 : 145-161
- A. Neal (2000) “The impact of organizational climate on safety climate and individual behavior” Journal of Safety Science, 34 : 99-109
- Simo Salminen, Seth Ayim Gyekye & Anneli Ojajarvi (2013) “Individual and Organizational Factors of Safe Behaviour among Ghanaian Industrial Workers” Journal of Engineering Management Research, 2,1 : 98-110

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน กรณีศึกษา โรงงานผลิตอาหาร
สัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ได้กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน ซึ่งข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากท่าน จะนำไปวิเคราะห์เพื่อนำเสนอในภาพรวม และใช้ประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้
2. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยคำถาม 5 ส่วน ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
 - ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน
 - ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน
 - ส่วนที่ 4 ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
 - ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดกรอกข้อมูลและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่าน

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ปริญญาตรี
 มัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช. สูงกว่าปริญญาตรี
 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส.

4. ตำแหน่งงาน

- พนักงานระดับปฏิบัติการ ผู้จัดการฝ่าย/เทียบเท่า
 ผู้จัดการแผนก/เทียบเท่า ผู้จัดการทั่วไปขึ้นไป

5. อายุงาน

- ต่ำกว่า 1 ปี 1-5 ปี 6-10 ปี 10 ปีขึ้นไป

6. หน่วยงานที่ทำงาน

- กิจการผลิตอาหารกึ่ง กิจการผลิตอาหารปลา
 กิจการคลังวัตถุดิบ กิจการคลังสินค้าสำเร็จรูป
 ฝ่ายผลิตแป้งสาลี ฝ่ายเทคนิคการผลิตอาหารสัตว์น้ำ
 ฝ่ายผลิตอาหารสัตว์น้ำวัยอ่อน ฝ่ายวิศวกรรม
 ฝ่ายบริหารโรงงาน

7. ประวัติการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

- เคย ระบุ.....
 ไม่เคย

8. ประวัติการเกิดอุบัติเหตุ

- เคย ระบุ จำนวน.....ครั้ง
 ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการทำงาน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงาน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
การปฏิบัติตนของพนักงาน						
1	แต่งกายรัดกุมทุกครั้งในการปฏิบัติงาน					
2	สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามลักษณะงานทุกครั้ง ขณะปฏิบัติงาน					
3	ไม่หยอกล้อกันระหว่างปฏิบัติงาน					
4	ไม่สูบบุหรี่ในพื้นที่บริษัทฯ					
6	หากเกิดความเมื่อยล้าจากการทำงาน ควรหยุดพักสักครู่แล้วค่อยกลับมาทำงานต่อ					
7	ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยตามที่กำหนดไว้					
8	ปฏิบัติตามเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด					
9	ตรวจสอบพื้นที่การทำงาน และรีบแก้ไขสภาพความไม่ปลอดภัยในการทำงาน					
10	ให้คำแนะนำวิธีการทำงานที่ปลอดภัยแก่เพื่อนร่วมงาน เมื่อพบเห็นการกระทำที่ไม่ปลอดภัย					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
สภาพแวดล้อมในการทำงาน						
1	จัดพื้นที่การทำงานให้มีความสะอาด และเป็นระเบียบ					
2	จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือและทำความสะอาดทุกครั้ง หลังการใช้งาน					
3	พื้นที่ปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอ					
4	ไม่ทำงานในที่ที่มีเสียงดัง					
5	ไม่ทำงานในพื้นที่ที่มีอากาศร้อน หรืออุณหภูมิสูง					
6	ไม่ทำงานในพื้นที่ที่มีฝุ่นละออง					
7	ไม่ทำงานบนพื้นที่ขรุขระ ลาดชัน หรือลื่น					
8	ไม่วางสิ่งของเกะกะกีดขวางเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในขณะทำงาน					
เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน						
1	ไม่ทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่มีการ์ดครอบจุดหมุน					
2	ไม่ใช้ปลั๊กไฟฟ้าที่สายไฟชำรุด					
3	การติดตั้งเครื่องจักรใหม่ ต้องมีการทดสอบระบบ ก่อนการใช้งานจริงทุกครั้ง					
4	ศึกษาคู่มือการใช้งานเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ใหม่ก่อนการใช้งานทุกครั้ง					

ข้อที่	สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
5	ถอดอุปกรณ์ความปลอดภัย หรือเซนเซอร์ เครื่องจักรออก เพื่อสะดวกในการทำงาน					
6	ตรวจสอบอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ก่อนการใช้งาน					
7	ตรวจสอบเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงานก่อนและหลังการใช้งานทุกครั้ง					
8	หากพบเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ชำรุด แจ้งหัวหน้างานเพื่อซ่อมแซมทันที					
กฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน						
1	มีคู่มือ กฎระเบียบ ข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสม					
2	มีการสื่อสารกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน					
3	ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยทุกครั้ง					
4	มีการปรับปรุงกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานใหม่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย / กระบวนการผลิต					
5	หลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากทำให้งานเสร็จล่าช้า					
6	มีระบบการขออนุญาตทำงาน (permit to work) ที่เหมาะสม					
7	เมื่อเริ่มงานใหม่และมีการเปลี่ยนงาน หัวหน้างาน มีการสอนงานเพื่อความปลอดภัย					
8	ปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย เมื่อมีกฎระเบียบออกมาใหม่					

ส่วนที่ 4 ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	ความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน						
1	การทำงานกับเครื่องจักร โดยไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ					
2	การซ่อมแซมเครื่องจักร โดยไม่ได้หยุดเครื่องเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ					
3	การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่มีการ์ดป้องกันอันตราย ทำให้ไม่ปลอดภัย					
4	การขับรถด้วยความเร็ว เนื่องจากงานเร่งรีบเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ					
5	เสียงดังจากเครื่องจักรมีอันตรายต่อสมรรถภาพการได้ยิน					
6	แสงสว่างที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานมีอันตรายต่อสายตา					
7	การตรวจสอบพื้นที่การทำงาน ทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน					
8	รายงานหัวหน้างานทุกครั้งเมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน					
9	การยก และวางสิ่งของควรย่อตัวลงเพื่อจะได้ไม่เป็นอันตรายต่อก้ามเนื้อและกระดูกสันหลัง					
10	ควรสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุกครั้งในการปฏิบัติงาน					

ข้อที่	ความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน						
1	มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษร และสื่อสารให้พนักงานรับทราบอย่างทั่วถึง					
2	มีแผนงานและงบประมาณในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม					
3	มีการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ					
4	มีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร และระดับวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ					
5	มีการกำหนดเกณฑ์และการประเมินแผนงานและนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม					
6	มีการเสนอแนะของพนักงาน เพื่อความปลอดภัย และมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างครบถ้วนและเหมาะสม					
7	มีหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและมีการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ					
8	มีการอบรมเกี่ยวกับข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม					
9	มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นให้กับพนักงาน					
10	มีการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมหนีไฟประจำปี					
11	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายของเครื่องจักร เครื่องมือ อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ					

ข้อที่	ความปลอดภัยในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
12	มีการตรวจสอบสภาพทั่วไปและมีการตรวจสอบสภาพตามปัจจัยเสี่ยงโดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ให้แก่ลูกจ้างก่อนเริ่มงาน และประจำปี					
13	มีห้องพยาบาลและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างเพียงพอ					
14	มีพยาบาล และยานพาหนะฉุกเฉินเพื่อปฐมพยาบาล และส่งต่อผู้ป่วย					
15	มีที่ชำระล้างสารเคมีอันตราย เช่น สักบัว ที่ล้างตาไว้ใช้ในบริเวณที่ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย					
16	มีห้องน้ำห้องส้วมสำหรับลูกจ้าง โดยแยกชาย-หญิง อย่างเพียงพอ					
17	มีการจัดน้ำดื่มที่สะอาด ที่ล้างมือ ล้างหน้าที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ลูกจ้างได้ใช้ก่อนการรับประทานอาหารหรือดื่มเครื่องดื่มที่เพียงพอ					
18	มีการจัดที่รับประทานอาหารและที่พักระหว่างปฏิบัติงานสำหรับลูกจ้างอย่างถูกสุขลักษณะ					
19	มีการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ					
20	มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความปลอดภัย โดยการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับ					

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวสุกัญญา ทองศรี
วัน เดือน ปีเกิด	29 มกราคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (อาชีวอนามัยและความปลอดภัย) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 2551
สถานที่ทำงาน	โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำมหาชัย บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) จังหวัดสมุทรสาคร
ตำแหน่ง	ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

